

Giới thiệu Tổng Tài Ác Ma Uá Sủng Háo Sắc

Một câu chuyện tình yêu giữa một nhà thiết kế trẻ đầy tài năng cùng với một tổng tài bá đạo thì liệu tình yêu của họ có đi đến bến bờ hạnh phúc hay không khi họ ở hai thế giới hoàn toàn khác nhau?

Nữ chính là Lạc Uyển - 1 nhà thiết kế trẻ năm nay 21 tuổi. Vừa có sắc vừa có tài, cô dành học bổng toàn phần đến Havard Mỹ. Du học 2 năm, Lạc Uyển quay về nước để phát triển sự nghiệp. Bao nhiêu công ty thời trang lớn nhỏ ngỏ ý mời cô về nhưng Công ty cô chọn là MFashion - Công ty thời trang hàng đầu TQ mà MFashion chỉ là công ty con. Công ty mẹ là Mạc thị

Còn nam chính là Mạc tổng là Mạc Đình Phong năm nay 27 tuổi. Có thể nói trên thương trường kinh tế là người trẻ tuổi. Chỉ là Tổng giám đốc nhưng danh thì hơn Chủ tịch - cũng là bố Mạc Đình Phong. Anh ta từ nhỏ đã được định sẵn là trở thành người tiếp quản tập đoàn nên bố Mạc Đình Phong cũng lui về ở ẩn

Mạc Đình Phong tướng mạo đẹp hơn hoa lại lạnh lùng tàn khốc. Anh ta chính là ngoài tiền, gia đình và sự nghiệp thì chẳng quan tâm gì khác, nhất là phụ nữ

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Ác Ma Uá Sủng Háo Sắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1

Lạc Uyển - 1 nhà thiết kế trẻ năm nay 21 tuổi. Vừa có sắc vừa có tài, cô dành học bổng toàn phần đến Havard Mỹ. Du học 2 năm, Lạc Uyển quay về nước để phát triển sự nghiệp. Bao nhiêu công ty thời trang lớn nhỏ ngỏ ý mời cô về nhưng Công ty cô chọn là MFashion - Công ty thời trang hàng đầu TQ

MFashion chỉ là công ty con. Công ty mẹ là Mạc thị

Hôm nay là ngày đầu tiên đi làm. Lạc Uyển căn bản dậy từ sớm nhưng sắp muộn vì k biết phải mặc gì. Là nhà thiết kế nên hầu như đồ nào cũng là tự tay làm. Cuối cùng chọn một chiếc đầm công sở hở một bên vai, nửa đen nửa trắng. Trang điểm cũng k mất gì nhiều vì mặt cô vốn đã đẹp rồi

Bắt taxi Lạc Uyển đến thẳng MFashion. Vừa bước chân ra đã khiến người ta thấy k tầm thường. Dáng đi tự tin, kiêu ngạo + với bộ đồ và dáng người tuyệt hảo. Bộ váy làm tôn lên nước da trắng ngần của cô

Đeo kính đậm, Lạc Uyển thu hết ánh nhìn của bọn đàn ông vào tầm mắt, chỉ hận k được nuốt sống đám háo sắc kia

Đang chờ thang máy bỗng có giọng nói cất lên phía sau cô

" Cô là nhà thiết kế Lạc? " Là một người con trai trông khá trưởng thành

" Là tôi. Anh là... "

" Tôi là Lái xe riêng của Mạc tổng, được lệnh của cấp trên đưa cô đến trụ sở chính "

" Trụ sở chính sao? " Lạc Uyển tuy hơi khó hiểu nhưng vẫn đi theo

Theo thông tin cô có. Mạc tổng là Mạc Đình Phong năm nay 27 tuổi. Có thể nói trên thương trường kinh tế là người trẻ tuổi. Chỉ là Tổng giám đốc nhưng danh thì hơn Chủ tịch - cũng là bố Mạc Đình Phong. Anh ta từ nhỏ đã được định sẵn là trở thành người tiếp quản tập đoàn nên bố Mạc Đình Phong cũng lui về ở ẩn

Mạc Đình Phong tướng mạo đẹp hơn hoa lại lạnh lùng tàn khốc. Anh ta chính là ngoài tiền, gia đình và sự nghiệp thì chẳng quan tâm gì khác, nhất là phụ nữ

" Đến nơi rồi thưa cô "

Xe dừng tại một toà nhà lớn, cao k thấy đỉnh. Cô bước vào mà khá hồi hộp. Đương nhiên tất cả được giấu sau nhan sắc tuyệt mỹ kia

Thang máy đi thẳng đến tầng cao nhất. Đây lại là thang máy trong suốt, nhìn xuống dưới Lạc Uyển thấy mấy à nhân viên bắt đầu ngò soi mói

" Hừ, đẹp thì đẹp thật nhưng chắc cũng chỉ leo lên giường với đại gia nào đó thôi "

" K thì cô nghĩ sao cô ta lên cao như vậy "

" Hay là lên giường với Mạc tổng của chúng ta "

" Chắc k đâu "

"... vv và vv... "

Chỉ tiếc trời sinh ra cô đã là một đứa tai thính. Cái thang máy dày cộp trong suốt này chẳng cần cô nghe rõ từng câu từng chữ

Thang máy đến tầng cao nhất và ở đây cũng có duy nhất một phòng nên cô k phải đi tìm nhiều. Thư ký nhìn thấy cô chỉ cúi chào rồi rời khỏi bàn làm việc

Một mình đứng trước cửa phòng Tổng giám đốc, cô cảm thấy hơi rờn rợn. Do dự mãi mới gõ cửa. Gõ xong thì hình như k có ai bên trong. Lạc Uyên do tò mò từ từ mở cửa bước vào

Căn phòng này thật rộng lớn nga~ Nhưng bên trong k bật đèn, cửa sổ bị che bởi rèm nên chỉ có ánh sáng ập ló hắt vào. Mò mẫm mãi mới sờ được cái sofa cách đó cả chục bước. Chẳng biết từ lúc nào mà có bóng người sau lưng cô. Cái bóng tiến thẳng đến, ôm trọn Lạc Uyên

"Aaa, ai đó?" Cô hét lên

"Tôi mới phải là người hỏi câu này chứ" Giọng nói hơi trầm nhưng rất quyến rũ

"Tôi là...nhà thiết kế mới của Mạc thị... À MFashion. Lạc Uyên. Tôi đến tìm Mạc Đình Phong..... À Mạc tổng..ng" Giọng cô rối loạn

"MFashion và Mạc thị là một" Hắn nhếch môi, phả một luồng khí nóng vào tai Lạc Uyên

"Aa, anh mau buông tôi ra được rồi. Tôi sẽ ra ngoài chờ..."

"Văn phòng của tôi k phải muốn vào là vào ra là ra" Hắn dụi đầu xuống gáy cô hít thở

"Và...văn phòng của anh. Vậy..vậy a.anh là Mạc tổng"

"Mạc tổng... xa cách quá"

Dứt câu hắn quay người cô lại đè xuống sofa. Cái sofa này cũng thật rộng. Lạc Uyên nằm trọn dưới thân Mạc Đình Phong

"Kh..khoan đã, tôi nghĩ mình thật sự ph..phải rồi...."

Kể cô nói hết câu Mạc Đình Phong ngầu ngẩn ngơ rồi bỗng nhiên kia chuyển sang đỏ mọng. Hắn mút mát k chịu rồi, đưa lưỡi vào khoáy động bên trong k chứa một góc ngách. Hai tay cũng k im mà sờ soạng khắp người cô

Lạc Uyên phải nói là cực kỳ bất lực. Hai tay vừa đánh vừa đẩy Mạc Đình Phong mà sức k lại hắn. Thêm với việc đang bị hút hết không khí, cô kiệt sức buông hai tay

Thấy cô hít thở k nổi nữa hắn mới luyến tiếc rời khỏi đôi môi đó. Từ màu hồng nhạt đã bị hắn mút cho đỏ lên trông càng hút mắt

Mạc Đình Phong từ từ hôn xuống cái cổ trắng ngần rồi đến vai và dừng lại ở xương quai xanh. Thân hình cô khá mảnh mai nên xương quai xanh lộ rõ hơn. Hắn k hôn mà cắn vào đó để lại một dấu hickey đỏ thắm

"Uhm....aa....." Lạc Uyên k nhận được rên nhẹ một tiếng

Ai biết tiếng rên dâm mỹ đó của cô kích thích thú tính ai đó. Mạc Đình Phong thẳng tay xé rách váy làm đôi k thương tiếc khiến trên người Lạc Uyên chỉ còn bộ đồ lót trắng mỏng

Bị hôn đến mụ mị đầu óc, cô hoàn toàn chỉ thấy da mình hơi mát. Nhận ra bị lột đồ thì đã muộn

Mạc Đình Phong đưa tay xoa bóp hai bầu ngực căng tròn trắng nõn. Một tay vuốt ve sau lưng cô rồi cời ra

"Quả thật rất đẹp" Hắn ta cảm thán, k khỏi nhếch môi lên tạo thành một đường cong mờ ám, giọng nói đã trầm nay lại khàn đi

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Ác Ma Úa Sùng Hảo Sắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2

"Quả thật rất đẹp"

Lạc Uyên hai phỉn má ửng đỏ vì ngượng. Mạc Đình Phong vùi đầu vào hôn mút hai trái cheery. Bị kích thích hai nhũ hoa dựng đứng lên làm hắn ta một bước nữa điên cuồng

Một bên mút mát, cắn xé, một bên xoa nắn, bóp chặt. Hắn như đứa trẻ khát sữa hôn lên phần ngực trắng sữa của cô, một tay nghịch ngợm hoa huyệt đang chảy nước. Dậy dựa mãi quay lên cắn nhẹ trái cheery kia một cái

"Aaa... um... Anh... đừ...ng..." Lạc Uyên gần như mất trí mà rên rỉ

Hắn hôn trượt xuống phần bụng nhỏ nhắn, liếm hai bên sườn nhạy cảm

" Aa... Nhột... "

Tiếp theo là hân cời phăng luôn vật cản cuối cùng. Chiếc quần lót đã ướt đầm bị vứt thẳng xuống sàn. Nơi tư mật nhất hiện ra trước mắt hân. Ngắm thế nào cũng thấy đẹp. Hai múp hoa đỏ hồng thắm đầy dâm thủy, hân chỉ hận k đâm chết cô

" Anh...anh đừng nhìn nữa " Lạc Uyên đỏ mặt, lấy tay che đi

Chưa kịp che thì Mạc Đình Phong lấy cả vật trời chặt cô

" Tôi muốn nhìn.. em dám cản sao? "

Đứng là biến thái. Hân nhắm hạt châu nhỏ kia mà xoa bóp. Miệng ngậm mút hai nhũ hoa tiện đưa một ngón tay vào trong huyết động cản quấy

" Aa... mau.. bỏ.. ra... Tên biến... thái... nhà...um... anh "

Dù gì cũng là lần đầu của cô, có thể nhẹ nhàng chút k. Mạc Đình Phong lại bỏ ngoài tai mấy lời đó, tiếp tục đưa thêm một ngón vào. Bên trong cô k ngừng co bóp và tiết ra chất dịch nhòn màu trắng. " Tiểu đệ " của Mạc Đình Phong đã cương từ lúc bắt đầu và sắp chịu nổi nữa rồi

" Tiểu bảo bối, em chặt quá "

Ai là bảo bối của hân. Trong đầu cô bây giờ chắc đang nguyên rửa chết Mạc Đình Phong. Lần này hân ấn mạnh vào hạt châu kia làm cô sinh nên khoái cảm. Tưởng đạt đến điểm G, Lạc Uyên đang chuẩn bị ra thì bản tay đó hệt hăng rút lui. Cảm giác trống vắng bên dưới muốn được lấp đầy làm cô khó chịu mà vận vẹo người

" Mạc tổng... " Lạc Uyên thở gấp gọi tên Mạc Đình Phong

" Sao vậy tiểu bảo bối? " Hân trêu đùa hai trái cheery

" Mau... cho tôi... um..." Lạc Uyên hiện giờ k biết mình nói gì nữa rồi

" Em muốn gì sao? "

" Cái đó của anh... umm.. Mau... tôi khó chịu... "

" Tôi k thể chiều hư em được, muốn gì là được cái đó " Thật ra trong lòng hân sớm đã k kìm được chỉ là nhìn bảo bối của hân khiến hân muốn trêu chọc

Lạc Uyên đành chịu, khóc luôn. Hai hàng nước mắt chảy dài xuống hai má đỏ ửng. Mạc Đình Phong nhìn thấy cũng hơi hoảng, k nghĩ cô sẽ dùng chiêu này

Siêu lòng. Hân cời bỏ sơ mi để lộ cơ thể màu đồng săn chắc. Cởi luôn quần Âu và quần lót. Được giải thoát, "tiểu đệ" của hân k nói k rằng đi thẳng vào bên trong

" Aaaa.... đau...quá... umm.... dừng... lại" Lạc Uyên rên lớn

Mới chỉ vào được một nửa nhưng bên trong cô thật sự rất chặt. Chắc vì là lần đầu nên cô thấy rất đau

" Tiểu bảo bối, thả lỏng nào. Lát nữa sẽ hết đau "

Cô lấy hết sức bình sinh thả lỏng người. Dâm thủy chảy ra bôi trơn nên cự vật kia bắt đầu tiến vào. Mạc Đình Phong cũng hơi sốt, để cô thích ứng mới động

Ban đầu quả thực là đau nhưng kéo theo sau đó là cảm giác thoải mái. Hân thấy cơ mật cô giãn ra liên tục động nhanh hơn. Tốc độ ra vào khiến cô thấy dễ chịu

" Aaa.... đau.... nhưng...ummm... thật... dễ....chịu....nga...~ "

" Tiểu bảo bối.. Em hơi chặt rồi đấy "

Hân nằm lên người cô, hôn lên hai má, hút hết nước mắt vừa chảy ra. Đôi môi tiếp tục bị dày xé. Hai tay hân nâng hông cô lên cao, đặt hai chân lên vai mình thành hình chữ V, tiếp tục chuyển động

Tiếng "phập phập phập" phát ra khắp căn phòng. Kèm theo là tiếng rên dâm mỹ của Lạc Uyên và thỉnh thoảng là tiếng gầm nhẹ của Mạc Đình Phong

" Aaa... um... muốn ra... aa... "

" Ai cho em ra "

Hân rút lại côn thịt kia bế cô lên ngồi trước mặt mình. Hai tay Lạc Uyên ôm lấy cổ Mạc Đình Phong. Hân đặt cô ngồi xuống côn thịt. Khoái cảm lập tức quay lại

Hai tay nâng hông cô lên xuống, miệng ngậm mút nhũ hoa. Lạc Uyên thì k ngừng rên lên thoải mái

" Em có thấy sướng k? "

" Aa... có....um.....rất.....sướng.....ahh "

" Nhìn em thật dâm đẳng nha "

Sau 5-7 lần nấc Mạc Đình Phong gằm nhẹ một tiếng phóng hết tinh dịch trắng đục vào trong cô. Lạc Uyển cũng lên đến đỉnh điểm cùng lúc chảy ra chất dịch màu trắng đậm đặc kia. Hai thứ chất lỏng hoà vào nhau chảy ra ngoài ướt cả sofa, hoà theo đó còn là mấy sợi tơ máu

Lạc Uyển mệt mỏi gục đầu vào ngực Mạc Đình Phong trực tiếp thiếp đi. Hấn bế cô lên đi đến một căn phòng riêng bí mật. Hấn đặt cô lên giường, từ từ rút côn thịt ra và cỡi trời cho cô. Mặt cô hơi nhăn lại rồi k biết gì nữa

Hấn đắp chăn cho cô còn mình cũng lao vào ôm cô ngủ lúc nào k biết

Tỉnh dậy đã là buổi chiều. Lạc Uyển mở mắt mà cảm giác đau nhức nhất là phần hạ thân. Những hình ảnh khi nãy ủa về làm cô đỏ tái mặt. Lúc này mới có cảm giác ai đó ôm eo mình từ phía sau. K ai khác là Mạc Đình Phong

Hấn dậy lâu rồi nằm ngắm bảo bối của hấn thôi. Sao cô lại đẹp vậy nhỉ? Hấn thầm nghĩ

" Tỉnh rồi à tiểu bảo bối "

" Anh...thôi đi. Bảo bối gì chứ "

Quay người cô về phía mình. Hấn "hừ" lạnh một tiếng, nhìn có chút mất mát

" Sao vậy? " Lạc Uyển cũng chẳng biết sao lại mở miệng ra hỏi

" Đến vậy em cũng k nhận ra tôi sao tiểu bảo bối? Thật là đau lòng mà " Hấn xù cái gương mặt đẹp trai đó xuống

" Nhận ra...gì cơ? " Gương mặt cô thật sự ngờ nghệch đến đáng yêu

Hấn k chịu đựng được mà nựng má " Hai năm trước là ai tài trợ học bổng Havard cho trường em? "

" Mạc tổng ahh "

" Mạc tổng... Gọi Phong "

Khoan, cái về ép người đó là sao

" Vậy có hơi...? " Lạc Uyển đã bị chặn họng bởi một nụ hôn mãnh liệt giáng xuống

" Nhanh "

" P...Phong "

Anh hài lòng nói tiếp " Tôi rất tò mò em có nhớ ai đã đưa cho giấy nhận học bổng "

" Hiệu trưởng... " Cô đang lục lại trí nhớ của mình

Mạc Đình Phong lập tức đề lên người cô, hai tay cố định cổ tay cô lại. Toàn thân đau nhức khiến cô khẽ kêu lên, nước mắt cũng lập tức tuôn theo. Hấn sốt rồi, bỏ cổ tay cô ra nằm xuống bên cạnh

" Em còn đau sao? Nào tiểu bảo bối đừng khóc " Hấn ôm đầu cô vào lồng ngực an ủi

Cô thấy hấn rất ôn nhu nha. Khóc to hơn còn đánh yêu hấn vài cái vào ngực " Anh... đó là lần đầu của tôi... hức... Đồ biến thái nhà anh... Anh là đang vừa đấm vừa xoa sao... hức.."

Rõ ràng bảo anh biến thái nhưng lại ôm chặt anh khóc thế này...là sao ahh. Cúi xuống hôn nhẹ lên trán cô

" Thật k ngờ em mít ướt như vậy. May mà vào tay tôi chứ k vào tay thằng nào khác chắc tôi diệt sạch "

Lạc Uyển lau nước mắt ngẩng đầu lên. Cái mặt ướt đầm tội tội mà đáng yêu

" Tôi hận 2 năm trước k ăn em "

Mặt cô ngơ ra " 2 năm trước là tôi đưa giấy nhận học bổng vào tay em "

" À... "

" Tôi thật sự dễ quên vậy sao? 2 năm trước là tôi kiểm chế vì khi đó em mới 18 tuổi, nếu k tôi ăn bằng sạch "

Vậy có nghĩa là hấn đã để ý cô từ lâu rồi. 2 năm nay k có tin đồn tình ái là vì cô sao? Nghĩ đến đây tự nhiên cô thấy hạnh phúc

" Tôi nghĩ sẽ phải đợi em 4 năm, k ngờ em quay lại nhanh như vậy. Cuối cùng kiểu gì cũng bị tôi ăn " Cười gian

" Sao em muốn vào MFashion? "

" Thi lương cao ít việc đúng chuyên môn "

" Hết rồi? "

" Còn gì nữa sao? "

" Em k thấy sếp mình rất đẹp trai? "

" Mặt dày "

" Vậy chuyển đến trụ sở chính đi. Từ giờ k thấy em mỗi ngày chắc tôi điên mất "

" Nhưng mà Mạc tổng... À Phong ahh, tôi k thấy ỏn đâu "

" Tại sao? "

" Anh có biết đám nhân viên đó nói tôi lên giường với đàn ông mới được vào đây làm.. "

" Ai nói? " Ánh mắt Mạc Đình Phong từ khi nào đã trở nên lạnh lẽo

Thực ra lý do chính là vì cô sợ hấn ta sẽ đề cô ra làm mỗi ngày mất

Run cả người Lạc Uyên vòng tay ra sau cổ hấn " Aiya về đây cũng tốt. Tôi có thể từ từ trị bọn họ "

Mạc Đình Phong nhếch môi một nụ cười gian trá " Em có biết mình đang làm gì k " Giọng hấn khàn đi

Lúc này cô mới nhận ra mình vẫn k mặc gì trên người. Căn bản là trần như nhộng. Bộ ngực đó khi ôm cổ Mạc Đình Phong thì cọ sát vào lồng ngực rắn chắc nào đó. Vâng chị sẽ tiếp tục bị ản Lạc tiểu thư

Thấy hấn tiến lại gần Lạc Uyên chặn lại " Phong, anh... k làm việc sao? " Hỏi xong cô cũng thấy mình hơi ngu. Mạc thị như vậy thiếu Mạc Đình Phong một ngày cũng k sao. Cái cô k ngờ tới là câu trả lời của hấn

" Ắn em là việc quan trọng nhất "

" Biến thái "

Hấn bắt đầu luồn tay vào chần, sờ từ trên xuống dưới...

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Ác Ma Uía Sùng Háo Sắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3

Hấn bắt đầu luồn tay vào chần, sờ soạng bộ ngực căng tròn. Một tay vuốt xuống bóp hai cánh mông Lạc Uyên. Mối bắt lấy môi cô mà gặm mút. Khoan, vừa mới làm sáng nay, cô vẫn còn đau điếng khắp người mà hấn định làm tiếp ư?? Ai nhìn vào cũng biết tiếp theo Mạc Đình Phong sẽ làm gì

" Umm...aa... Thật sự k muốn... chơi với anh đâu... "

" Tôi k đủ làm em thoả mãn? "

" A.. K phải " Đỏ mặt

" Vậy thì nằm yên "

" Anh đừng...quậy...tôi muốn...đi... tắm " Giọng nói đứt quãng do nhịp hôn của Mạc Đình Phong

" Tôi đưa em đi "

" A.. k cần. Tôi tự tắm được " Lạc Uyên đẩy hấn ra liền ngồi dậy đi tìm nhà tắm

Phản hạ thân vẫn còn đau rất khiến cô đi k vững, bước một bước liền lao đảo ngã xuống. K may đụng phải cái bàn

" Aaa... "

" Sao em có thể vụng về như vậy? " Hấn thấy bảo bối đau liền sốt chạy lại đỡ lên, còn mắng yêu người ta

Cô lờm hấn với sát khí đầy mình " Là tại ai? "

" Rồi, do tôi. Để tôi tắm cho em "

Mạc Đình Phong bế Lạc Uyên lên đặt xuống bồn tắm và xả nước. Dần dần nước ngập qua ngực cô. Ngâm trong nước ấm khiến cô thoải mái hơn nhiều, nhưng chưa hưởng thụ được lâu thì hai bàn tay xấu xa nào đó xoa nắn bộ ngực của cô. Mỗi lần tìm đến cái cổ trắng kia mà hôn. Một tay luôn xuống dưới vòn qua vòn lại hạt châu nhỏ

" Aaa.... Mạc...um...Đình...Phong... cho... tôi...tắm "

" Tiểu bảo bối. Em lại hư rồi "

Hắn cầm chai dầu tắm ngồi vào cùng cô. Lấy một chút tinh dầu ra xoa lên tay rồi xoa nhẹ lên người cô. Hắn vuốt ve cưng nựng bảo bối của hắn cơ mà vẻ mặt dâm nỡ của cô lại kích con sói già rồi

Hai bàn tay tìm đến hai nhũ hoa mà xoa nắn. Miệng thì hôn hít trên vai rồi xuống xương quai xanh. Kéo cô lại gần mình, Mạc Đình Phong hai tay di chuyển tới mông Lạc Uyên mà bóp mạnh

" Aaa... đau... "

Cảm nhận được vật đang cứng dần lên trước cửa huyết, cô ngượng chín mặt hai tay đẩy lồng ngực hắn, ngồi dịch ra. Hắn nhanh chóng kéo lại

" Tiểu bảo bối, tốt nhất từ giờ em đừng rời xa tôi. K em sẽ là người chịu thiệt " Từng câu từng chữ lọt vào tai cô

Bàn tay mờ ám dôi bỏ mông cong đi đến cửa huyết. Một ngón rồi ba ngón vào sâu bên trong. Hạt châu đang bị xoa bóp đến ửng đỏ, kẹp chặt ba ngón tay hắn, nhanh chóng đạt đỉnh điểm tuôn ra một dòng chất lỏng ấm nóng

Mạc Đình Phong rút tay ra ưỡn về phía trước hôn lấy cánh môi rên rỉ. Bên trên bị hôn mút xoa nắn, bên dưới dâm thủy nóng chảy ra k ngừng làm cô ngứa ngáy mà vận vẹo

" Mới vậy đã ra rồi, em dâm đẳng quá tiểu bảo bối "

" Ừm...a...a...nói...nhảm... "

Hắn cũng k chịu được nữa. Đặt cô lên người mình, hắn để "tiểu đệ" trước cửa huyết, đâm vào. Tâm trí cô như phát điên hai tay vịn lấy thành bồn, gương mặt k thể dâm đẳng hơn

" Aaa.... dừng.... bỏ....um... ra... "

" Tiểu bảo bối, hai lần rồi em vẫn chặt vậy. Cái này là muốn kẹp chết tôi sao "

" Aa.. umm.... Anh...im...mồm... "

Khác với lần đầu lần này khoái cảm đến nhanh hơn. Cảm giác sướng rên dưới hoa huyết truyền lên tận não. Hắn bắt đầu nhanh hơn, động tác thuần thục ra vào k ngừng. Côn thịt kia giờ bị bóp chặt như có kim đâm vào làm hắn điên cuồng hơn. Nước trong bồn bắn hết ra ngoài

Theo lực tác động thì hai bầu ngực cứ tung tăng nhảy múa trước mặt hắn. K nhìn được liền cắt thật đau

" Aaaa.... Anh... umm... nhẹ... thôi "

Đặt hai tay xuống bồn, Lạc Uyên bị hắn nâng cao hông lên, k thương tiếc tiếp tục luân động. Bên trong căn quấy ngày càng nhanh. K bị nước cản tốc độ tăng dần

" Ừm... sướng.... quá... nhanh... nha...nh nữa...um... "

" Tôi sắp ra rồi.... "

" Aaa.... tôi... cũ...ng thế... aa... "

Đâm sâu hơn nữa, hắn chạm cả vào tử cung của cô. Một dòng tinh dịch nóng hồi bắn thẳng vào, lấp đầy cả huyết động. Cô mệt mỏi gục xuống

Hắn bế cô lên giường. Mặc cho đầu óc cô mơ hồ, bên dưới dâm thủy vẫn k ngừng roi ướn sàn nhà và đệm, hắn tiếp tục công việc của mình. Phải bắn đến hai ba lần nữa hắn mới chịu tha cho cô

Mạc Đình Phong lúc này mới tắm rửa cho cô rồi bế về giường. Bây giờ cũng đã 6 giờ chiều, hắn định bụng sẽ đưa Lạc Uyên đi ăn

" Tiểu bảo bối! Em đói chưa? Tôi dẫn em đi ăn "

" Ừm "

Cả ngày nay chưa gì vào bụng, dạ dày cô đã réo vang rồi. Mặc cho cô bộ đồ mới, hắn dìu cô đi ra ngoài

" Phong! " Cô thờ dài

" Sao vậy tiểu bảo bối? "

" Ai cho anh xé váy tôi thành ra như vậy hả? " Cô thương tiếc nhìn bộ váy mình mất công làm ra giờ bị xé thành mấy mảnh

" Tôi sẽ làm cho em cái khác. Đi nào "

Đến thang máy, Lạc Uyên đứng k nổi mà bám chặt lấy Mạc Đình Phong. Nhìn cô như con mèo con ngoan ngoãn anh nhéo mũi cô một cái nhẹ nhàng hôn lên trán

" Chúng ta đi thang máy của tôi "

Tổng giám đốc có thang máy riêng và nó k trong suốt. Hôm nay hắn đã ra lệnh tắt camera trong thang máy

Phòng tổng giám đốc tận tầng 72, đi xuống cũng mất vài phút. Hắn tranh thủ cung nệm bảo bối. Nâng cầm cô lên, hắn đưa lưỡi vào bên trong tung hoành. Tay kia đang giữ eo thì đưa xuống bóp nhẹ bờ mông kia

" Umm... Anh làm... trò gì đấy? "

" Lần sau cấm em mặc như thế kia đi làm. Rõ chưa "

" Anh quán nổi... "

Chưa kịp nói xong hắn cắn vào môi cô rồi sắc mặt đậm tà

" K chấp hành. Phạt "

Phạt? Hắn đang nghĩ đến nhiều món sex toy muốn dùng thử với cô

" Ting " Cửa thang máy mở ra ở tầng hầm để xe. Mọi người cũng tan sở hết rồi. Mạc Đình Phong bế cô lên đi đến xe và đặt xuống. Còn nhẹ nhàng hạ thấp ghế xe cho cô nằm

Lạc Uyên 1 khắc cảm thấy ấm áp lạ thường. Cả quá trình lái xe đều ngắm nhìn con người đẹp trai kia. Đến lúc dừng đèn đỏ, hắn hạ giọng

" Nếyy em còn nhìn nữa tôi sẽ ăn em thay cơm "

Cô nghe đến đây thì liền quay đầu đi, bất giác mà đỏ mặt

Hắn đưa cô đến nhà hàng nhỏ. Vào phòng riêng, ngồi đối diện nhau, gọi đồ ra ăn vài miếng thì ngừng. Còn lại đều ngồi ngắm Lạc Uyên. Cô k quen việc có người nhìn chăm chăm mình như vậy

" Anh k ăn à? "

" Ngắm em ăn được rồi "

" Ấy, anh là tổng tài mà sao sến súa vậy k biết "

" Em k biết tôi chỉ sến với mình em thôi " Hắn nở nụ cười ôn nhu

" Biến thái. Này! " Cô gấp một miếng thịt dứt cho Mạc Đình Phong

" Đây là muốn tôi ăn no để thao chết em sao "

" Aiss, cái gì anh cũng nghĩ ra được "

Đến món tráng miệng. Cô quyết định ăn một cái bánh kem nhỏ. Đang ăn phần kem dính đầy miệng. Hắn nhìn từ nãy nhưng k nói gì. Đến tận lúc cô ăn miếng cuối cùng

" Tôi cũng muốn ăn "

" V..vậy tôi..gọi phục vụ " Cô bây giờ miệng chứa đầy bánh kem

" K cần " Hắn đứng dậy đi sang ngồi cạnh Lạc Uyên, nhếch môi

Hai con mắt ngơ ngơ k hiểu gì liền mở to khi hắn hôn lấy. Hắn liếm hết phần kem ở ngoài sau tiến vào trong lấy hết bánh ra. Bị hôn đến đơ luôn, cô hoàn toàn kệ hắn hoành hành, k chút phản kháng

Thấy cô đang hưởng thụ nụ hôn ngọt ngào, hắn dè cô xuống tay bắt đầu lần mò mở cúc áo

" Phong... bỏ tôi ra.... đừng làm... ở đây.... Chúng ta.... đi... chỗ... khác... Ừm... "

" Muốn làm chỗ khác? Đã vậy tối nay tôi cho em mất ngủ cả đêm " Cười gian

Tính tiền xong hắn đưa cô về nhà...hắn

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Ác Ma Úa Sùng Hảo Sắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 4

" Anh đưa tôi đi đâu vậy? "

" Về nhà tôi "

" Tôi có nhà sao phải đến nhà anh? Mau đưa tôi về "

" Không "

Hai người này cãi cộ từ cổng chính đến lúc vào nhà. Người giúp việc nhìn thấy Mạc Đình Phong thì cúi chào nhưng lại liếc xéo Lạc Uyển

Quần gia ở đây là một bà lão ngoài 60. Bà ở ngôi nhà này đã ba đời họ Mạc. Nhưng quần gia k thích những cô gái đi cùng Mạc Đình Phong vì hầu hết đều vì tiền và gia thế

Lạc Uyển quả thực có chút đánh đá nhưng bản tính hiền lành, ngu ngơ. Lễ phép với người lớn. Và hơn hết cô k vì tiền mà bước vào ngôi nhà này

" Thiếu gia, cậu về rồi. Đây là... " Quần gia ôn tồn đi ra tiếp đón

" Gọi cô ấy Tiểu Uyển "

" Dạ cháu chào bác. Cháu là Lạc Uyển " Lễ phép cúi người

Lúc đầu quần gia cho là cô gái này k khác mấy cô gái kia nhưng lại nhận ra k phải

" Để bác sắp xếp cho cháu một phòng ngủ nhé " Bà cười phúc hậu nhìn cô gái trẻ

" Dạ,... "

" K cần đâu bác. Cô ấy ở với con " Lạc Uyển chưa kịp thưa thì Mạc Đình Phong chặn họng

Hắn cúi thấp người, nói nhỏ vào tai cô " Em đừng tưởng đêm nay có thể trốn được tôi "

Nghe xong cô liền nghĩ đến cảnh hắn hành hạ mình cả đêm, đề lên đề xuống. Nghĩ thôi đã thấy sợ

" B..Bác cứ chỉ con phòng khác đi "

" Tiểu bảo bối " Sắc mặt hắn tối dần

" Anh im mồm đi "

" Tiểu Uyển " Mặt hắn giờ đen như cái đất nồi

" Thôi đi. Ở đây có mỗi hai cô cậu chác. K nghĩ đến bà già cô đơn này à " Quần gia lên tiếng giải vây cho cô

Để Mạc Đình Phong một mình đứng như trời trồng giữa nhà, quần gia kéo Lạc Uyển lên một căn phòng trống trên lầu 2

" Con dùng tạm phòng này đi. Mai ta sẽ cho người dọn dẹp lại "

" K cần đâu ạ. Chúc bác ngủ ngon "

Đóng cửa lại cô đi đánh răng trước khi đi ngủ. Vào nhà tắm thì thấy một bộ đồ ngủ treo sẵn ở trong. Bộ váy ren mà uден chỉ che những chỗ cần che. Thực ra bộ váy này có hơi hở hang nhưng mặc sơ mi quần jean đi ngủ k phải ý hay. Cô vẫn quyết định mặc cái váy đó. Đang đánh răng thì có một vòng tay ôm cô từ phía sau. Giật mình nhìn lên gương thì ra là Mạc Đình Phong

" Anh k thay đồ đi ngủ còn vào đây làm gì? " Trong mồm đầy kem đánh răng

Nhìn sang móc treo quần áo thấy bộ váy ngủ. Hắn nhếch môi cười gian. Vén nhẹ tóc mai của cô rồi hôn lên hai thái dương

" Phòng tôi ở bên cạnh, nếu sợ thì chạy sang. Tiểu bảo bối ngủ ngon "

Hắn đi rồi để cô ngơ ngác. Làm như người ta còn bé lắm. K quan tâm đến hắn nữa cô thay bộ váy vào rồi trèo lên giường ngủ. Cái giường king size này cũng thật rộng. Có lần thế nào cũng k ngủ

Cả ngày vật lộn với con người kia, cô nhanh chóng chìm vào giấc ngủ

Nửa đêm đang ngủ cảm giác có người vào phòng nhưng Lạc Uyển vẫn ngủ say như chết. Một lúc sau cảm thấy đùi mình hơi ảm, sau đó đến bụng và ngực. Lúc này

lìm lìm mở mắt. Trong ánh sáng nhạt của mặt trăng thấy bóng dáng một người đàn ông nằm bên cạnh

" Anh... Phong?... "

" Tiểu bảo bối ngủ đi " Quả nhiên là Mạc Đình Phong. Hắn hôn nhẹ lên môi cô

Lạc Uyển lật người lại núc đầu vào lồng ngực trần của hắn. Bộ ngực căng tròn áp sát vào khiến tim hắn đập nhanh. Cô mặc bộ đồ ngủ này k mặc đồ lót, thực ra so với k mặc gì lại quyến rũ hơn.

Làn da trắng thấp thòm sau lớp ren đen. Cô đưa chân gác lên đùi Mạc Đình Phong. Bên trên là hai lồng ngực áp sát nhau, bên dưới hạ thân váy cuốn lên hở đến tận ngang eo

K chỉ thế mà cánh môi hồng kia k ngừng chóp chép. Hơi thở của Lạc Uyển lan toả khắp cơ thể hắn. Cái cảnh tượng dâm mỹ này sao có thể cưỡng lại được. " Tiểu đệ " thân yêu sớm đã muốn phá tan quần chui ra. Nhưng vì cô đang ngủ say nên đành kiềm chế

Tuy vậy bàn tay xấu tính k ở yên. Vuốt vuốt tấm lưng nhỏ rồi trượt xuống mông. Sờ sờ xoa xoa đến khi chán thì thôi. Bụng cô rất nhạy cảm, chạm vào sẽ có phản ứng ngay. Cô run nhẹ rồi ngo nguẩy. Bàn tay di dời đến cặp ngực kia sờ mó

Giữ nguyên tư thế đó cả đêm, hai con người ôm nhau ngủ tạo thành mỹ cảnh

Lạc Uyển dần mở mắt thì thấy khung cảnh trước mặt tối om

" Vẫn chưa sáng sao? "

Đến lúc cảm thấy có gì đó như đang ôm mình hay đúng hơn là cô đang ôm chặt lấy. Gấu bông sao? Gối ôm?... Mạc Đình Phong??"

Ngửa mặt lên thấy hắn đang ôm eo mình ngủ. Lạc Uyển chìm đắm vào khuôn mặt đẹp trai kia. Mọi đường nét đều rất đẹp. Hắn còn cời trần, lộ ra hình thể săn chắc và làn da màu đồng

" Tiểu bảo bối, em ngấm đủ chưa? "

" Aa... Anh tỉnh rồi sao? "

" Gương mặt quý giá của tôi ngấm nhiều nữa sẽ mòn mất "

" Mặt anh làm bằng sắt sao mà mòn được -.-" "

" Em nói sao cơ? " Mạc Đình Phong đưa tay xuống bóp mông cô một cái

" Aaa... Tên biến thái nhà anh "

" Em đi ngủ thường ăn mặc mát mẻ vậy sao? "

Lạc Uyển nhìn xuống. Thực sự quá mát mẻ

" Anh im đi "

Cô đẩy hắn ra bật dậy đi vào nhà tắm. Vừa đóng cửa liền xấu hổ muốn chết. Chẳng biết tối qua mình có nói nhảm hay làm trò gì bậy bạ k

" Tiểu bảo bối nhanh chút xuống nhà ăn sáng. Tôi đưa em đi làm "

" Biết rồi "

Mạc Đình Phong chuẩn bị sẵn một cái áo sơ mi+ với quần trơn ống loe đặt ngay ngắn trên giường kèm theo đó là một tờ ghi chú: Mặc bộ đồ này đi. Mặc hở quá tôi sợ mình k chịu nổi

Đọc xong tờ ghi chú Lạc Uyển chỉ thắc mắc mặt hắn sao có thể dày như vậy?

Mạc Đình Phong vốn tưởng mặc kín như vậy sẽ tốt hơn vì hắn sợ sẽ có quá nhiều nam nhân để ý đến cô nhưng hình như hắn sai rồi. Bảo bối của hắn chính là mặc gì cũng đẹp nha!!!

Cả set đồ đều làm tôn dáng cô lên 1 tầm cao mới. Ba vòng thì vòng nào ra vòng đấy. Còn k biết cô lấy đâu cái khăn màu đỏ tươi mà thắt nơ lên cổ để che mấy "dấu vết" kia. Lạc Uyển chọn lối trang điểm giản dị và xõa mái tóc ngắn đến ngang vai. Thật sự rất đẹp!!

" Anh thấy thế nào? "

" Em mặc gì cũng đẹp vậy sao? " Hắn chính là k rời mắt khỏi người cô

" Là anh đưa mà "

" Hai người mau ăn đi. K phải còn đi làm sao. Ở đó mà tình tứ " Quân gia cũng thật thích cô gái này. Khiến Mạc tổng phải đích thân chọn đồ rồi đem đến tận phòng
Bữa ăn trôi qua nhẹ nhàng cùng với ánh mắt ôn nhu của Mạc Đình Phong nhìn bảo bối cả bữa ăn

Xe đến trước cửa. Hấn ga lăng mở cửa xe rồi còn thắt dây an toàn cho Lạc Uyển. Từng cử chỉ đều ân cần thôi rồi. Dù thế nào cô cũng thích hành động này nha

Lái xe hôm qua nhìn thấy cô được Mạc tổng của họ đối xử ân cần như vậy cảm thấy mình sắp có bà chủ rồi

Trên đường đến công ty hấn ngồi bên cạnh cảm tay cô k thả như thể thả ra con mèo này sẽ chạy mất. Lại còn liên tục nhìn cô đắm đuối. Lạc Uyển chỉ có một cảm giác duy nhất: Kỳ lạ!!!

" Đến nơi rồi Mạc tổng " Lái xe k dám chen ngang nhưng đành mở miệng

-----_-----+-----+-----

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Ác Ma Uá Sủng Hảo Sắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5

" Ngồi im " Thấy lái xe định xuống mở cửa xe cho cô Mạc Đình Phong chặn lại

Lạc Uyển ngo ngắc nhìn hấn bước xuống xe hiên ngang đi đến mở cửa xe cho cô. Cô đơ người nhìn, hấn thúc giục

" Tiểu bảo bối, em có định xuống k "

" Có.... Đương nhiên là có "

Mạc Đình Phong một tay che đề cô k va đầu vào cửa, một tay nắm tay cô bước ra. Nhìn giống hoàng tử mời công chúa xuống kiệu

" Có cần phải cầm tay k? " Lạc Uyển định rút tay lại

" Có " Hấn một câu kiên định

Một nam một nữ, trai tài gái sắc đi vào bên trong. Thư ký của Mạc Đình Phong chạy nhanh đến cúi chào. Khí chất cao ngút trời. Nhưng rồi tiếng xì xào vẫn nổi lên

" Thấy chưa. Chắc chắn là lên giường với Mạc tổng rồi "

" Hừ, sớm muộn cũng bị vứt đi thôi "

"....."

Mấy lời ngứa tai này cả hai đều nghe rõ. Mạc Đình Phong máu sôi lên tận óc. Dám nói bảo bối hấn như vậy, thật là k muốn sống. Ngồi trong phòng làm việc, hấn lạnh lùng đến đáng sợ, hoàn toàn k giống khi ở riêng với cô

" Tiểu Uyển từ hôm nay em làm giám đốc chiến lược quản lí mảng marketing và thiết kế "

" Nhưng mà... " Lạc Uyển cảm thấy k tin vào những gì mình vừa nghe. Mới vào công ty đã làm giám đốc mà cô còn trẻ như vậy...liệu mấy người kia có phục k?

" K nhưng nhì gì hết. Thư ký Trần sẽ đưa em đến phòng làm việc. Xong việc rồi cậu vào phòng gặp tôi "

Sau khi cô đi khỏi trong đầu hấn chỉ có một ý đuổi cổ mấy ả nhân viên lấm mỡ. Nghĩ là làm

" Thư ký Trần, cậu cũng nhìn thấy mấy nhân viên lúc nãy phải k? Đuổi việc ngay lập tức cho tôi. Tôi k muốn mai đến công ty bảo bối của tôi vẫn thấy mấy người đó. Chúng ta trả lương để họ làm việc chứ k phải nói xấu Mạc phu nhân "

Mạc Đình Phong mặt tối một màu, hắc khí đầy mình. Giọng nói lạnh lẽo khiến người khác nổi da gà

" Tôi sẽ làm ngay "

Thư ký Trần có lẽ quá quen với thái độ này của hấn đặc biệt khi đi họp nhưng hấn nói nhiều như đang trút giận vì một cô gái như vậy thì là lần đầu

Tại phòng họp tổ marketing và thiết kế được triệu tập khẩn cấp

" Xin chào mọi người. Tôi là Lạc Uyên, từ nay sẽ trưởng bộ phận chiến lược quản lí hai mảng mọi người đang làm việc. Sau này có gì mong mọi người giúp đỡ "

Lạc Uyên lễ phép chào hỏi cơ mà k ai định đáp lại thay vào đó còn là mấy ánh mắt khinh bỉ, chán ghét. Ngay lúc này có một cô gái chắc cũng tầm tuổi cô lên tiếng

" Em tên Diệp Hoa. Rất vui được làm việc với chị "

Lạc Uyên xét cô gái này từ đầu đến chân. Ăn mặc đơn giản, trang điểm nhẹ nhàng nhưng quần hút. Trông có vẻ ngây thơ và hoạt bát. Cô chỉ cười nhẹ đáp lễ

Ngày đầu đi làm nhưng Lạc Uyên hoàn toàn chìm đắm vào công việc. Mọi tài liệu sổ sách chất cao trên bàn. Dù phân phó cho ai thì họ đều k nhận cuối cùng cô ôm hết về mình. Cũng chỉ có Diệp Hoa chịu giúp cô mấy thứ đó chứ k chả biết bao giờ mới làm xong

Đến giờ ăn trưa, Lạc Uyên vẫn ngồi đọc sổ sách và gõ máy tính

" Trưởng phòng chúng ta nên đi ăn trưa trước đi. Chị làm từ từ thôi " Diệp Hoa quan tâm

" Chị k sao. Đi ăn đi "

Diệp Hoa nhìn cô mãi mới chịu đi ăn. Vừa đi ra ngoài thì gặp Mạc Đình Phong

" C...Chào Mạc tổng "

" Trưởng phòng đâu "

" Chị ấy vẫn đang làm việc "

" Cô đi ăn trưa đi "

Diệp Hoa dúi dúi. Mạc Đình Phong mở cửa đi vào nhưng căn bản Lạc Uyên k nghe thấy gì vẫn chăm chú làm việc

Hắn khẽ nhủ chân mày. Làm việc đến k biết ai vào phòng. Cô ấy làm nhiều việc như vậy, hần sót nha!

" Tiểu bảo bối em ham việc quá rồi "

Nghe thấy giọng quen quen nhìn lên thì thấy Mạc Đình Phong đứng dựa cửa nhìn chằm chằm

" Anh vào lúc nào sao k gõ cửa? "

" Tôi còn cần gõ cửa nữa sao "

Hắn đến bên cạnh xem cô đang làm gì. Lạc Uyên hết đưa mắt nhìn tài liệu liền đưa tay gõ máy tính, k thêm để ý người đàn ông khó chịu bên cạnh

" Tiểu bảo bối đi ăn cơm "

" Anh đi đi. Chút nữa tôi ăn " K thêm nhìn

Mạc Đình Phong tức đến xì khói. Hắn cúi người xuống, một tay đặt lên bàn một tay đặt lên vai Lạc Uyên

" Tiểu bảo bối em k làm việc điên cuồng như vậy Mạc thị cũng k sục được cho nên mau đứng lên đi ăn cho tôi "

Nghĩ cũng đúng. Mạc tổng còn đang đứng đây cô k lao vào làm việc thì cũng chẳng sao

" Được rồi tôi đi "

Hắn vẫn khoác vai cô tình tứ đi đến nhà hàng ăn trưa

" Em làm việc vừa thôi. Tan sở tôi đưa em về " Mạc Đình Phong đưa Lạc Uyên đến tận văn phòng mới chịu đi

" Biết rồi. Anh mau đi đi "

" À anh gọi Diệp Hoa vào giúp tôi "

" Tôi là sai vật của em à? " -.-

" Nhanh lên đây "

Lạc Uyên giọng điệu như đuổi nhanh chóng đóng cửa lại quay về bàn làm việc

" Diệp Hoa! Lạc Uyên gọi cô " Hắn ta trước mặt nhân viên vẫn lạnh lùng như tảng đá

" Vâng "

" Chị gọi em ạ "

" Từ nay em sẽ làm thêm một công việc đó là thư ký của chị "

" Dạ...thư ký... "

" Chị sẽ trả lương gấp đôi "

" K phải chuyện tiền nong mà em k biết làm thư ký thế nào "

" Em chỉ cần làm việc chị dặn thôi "

" Vâng "

6h cả công ty tan làm

" Chào chị. Em về trước đây "

" Ủ " "

Diệp Hoa vừa định ra về lại gặp Mạc Đình Phong. Đúng là Lạc Uyển làm việc ở đây hiệu suất gấp tổng giám đốc tăng nhanh bất thường

" Lạc Uyển đâu? "

" Chị ấy trong phòng "

" Được rồi về đi "

Mạc Đình Phong đi vào vẫn thấy đáng vẻ chăm chú làm việc của Lạc Uyển. Nhưng hắn quyết định ngồi ngắm cô

" Phong, anh nhìn cái gì? " Kiểu gì cô cũng k quen có người nhìn mình chằm chằm

" Ngắm em. Mau về nào tiểu bảo bối "

" Đợi chút " Lạc Uyển thu dọn một đống giấy tờ xếp thành một tệp

" Định về nhà làm nữa sao? "

" Đương nhiên. Đi thôi "

Lần này cô chủ động khoác tay Mạc Đình Phong. Mặt hắn hớn hờ tâm trạng liền vui hơn hẳn

" Chúng ta tới nhà tôi trước nha "

" Làm gì? "

" Lấy đồ. Quần áo mọi thứ đều ở đó "

" Vậy em chấp nhận sống chung với tôi chứ gì "

" Aiss... Toàn bị anh cho vào tròng thôi. Nhanh lên "

" Tôi sẽ mua mới cho em những thứ em cần "

" Đồ là đồ tôi tự thiết kế nên nhất định phải lấy "

Cuối cùng hắn đành đưa cô về lấy quần áo. Quả thật đều rất đẹp. Tự thiết kế nên có cảm giác k đụng hàng. Lấy hết mọi thứ cô cùng Mạc Đình Phong về nhà hắn

" Cậu chủ, Tiểu Uyển hai người mau lên thay đồ rồi xuống ăn cơm "

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Ác Ma Uá Sùng Hảo Sắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6

" Mau thay đồ rồi xuống ăn cơm " Giọng bác quản gia ôn hoà vang lên

" Vâng "

Ăn được vài ba miếng Lạc Uyển chạy tót lên phòng làm việc. Mạc Đình Phong bực mình mà k dám to tiếng với cô

" Tiểu bảo bối em xem trọng công việc hơn tôi rồi " Ăn xong hắn đi thẳng vào phòng cô ngồi trên giường nhìn

" Ai nói? K có k có " Cô vẫn chẳng thèm nhìn hắn lấy một cái mà chỉ xua tay

Hắn tiến lại gần, bế cô lên ngồi trên chân hắn

" Em còn chối "

Nói rồi hắn hôn ngấu nghiến đôi môi của cô đến khi nó đỏ lên. Bàn tay k yên vị mà luồn vào trong váy ngủ sờ mó khắp cơ thể cô. Cả người cô nóng bừng tự nhiên có bàn tay lạnh chạm vào liền trở nên nhạy cảm

" Umm... buông....ra....nào... "

" Em phải trả giá vì đã bơ tôi cả ngày nay " Hắn quay sang liếm vành tai của cô khiến nó đỏ đến tím đi

Mạc Đình Phong bế Lạc Uyển đặt cô ngồi lên bàn, gạt đồng hồ sang hai bên. Tay chống xuống thô bạo hôn mút môi cô lần nữa. Hắn đưa lưỡi vào sâu rồi đảo đến khi cô vỗ nhẹ vào ngực hắn mấy cái vì khó thở hắn mới bỏ ra

" Phong...Chúng ta l.lên giường được k? "

Hắn nhếch môi vác cô lên giường như ý muốn. Căn bản cô chỉ sợ chút nữa sẽ làm bản đồng hồ giấy tờ của mình

Hắn nhanh chóng thoát y cho cả hai. K bôi trơn k màn dạo đầu mà liền đâm thẳng vào bên trong bắt đầu động

" Aaa....đau....dừng....a....chút.... "

Hắn chính là k quan tâm thậm chí tốc độ ra vào còn nhanh hơn. Huyết động của cô k ngừng co bóp, dâm thủy chảy ra ướt cả drap giường

" Chậm...chậm...thôi....a.... "

Hắn quay người cô nằm nghiêng rồi từ đằng sau tiếp tục luân động. Tư thế này khiến côn thịt của hắn đâm sâu vào trong. Đầu óc cô đã sớm bị khoái cảm vùi lấp, trước mắt chỉ toàn màu trắng mờ, miệng k ngừng rên rỉ

" Aa.....a.....ư.....um... "

Mạc Đình Phong đưa tay lên bóp nặn hai bầu ngực vân vê hai đầu vú ửng hồng. Ngón tay dài trượt xuống dưới xoa hạt châu nhỏ. Bị kích thích cả ngoài cả trong một dòng nước lỏng trắng tuôn ra như suối

" Umm.....Aaa..... "

Thấy cô đã ra hắn đè cô nằm sấp rồi rút côn thịt ra đâm lại vào trong. Cú thúc như chạm vào nơi sâu nhất khiến cô như lên mây. Bên trong ngay lập tức co rút mạnh mẽ. Hắn đánh nhẹ vào mông cô khiến nó đỏ lên một mảng

Ra rồi lại vào, nhịp động càng lúc càng nhanh k có dấu hiệu giảm sút. Mỗi lần vào lại như trời giáng

" Nh...anh...nhanh.....quá....rồi... "

Thúc thêm gần chục cú thì hắn bắn vào bên trong cô. Huyết động được lấp đầy bằng thứ tinh dịch ấm nóng lại k ngừng hút lấy nhưng nhiều quá khiến chảy ra ngoài một ít

Rút côn thịt ra khỏi người cô, hắn cúi xuống hôn lên cặp mông nảy nỏ, còn cắn nó mấy phát. Liếm dần xuống dưới. Hắn liếm bên ngoài cửa huyết của cô. Cảm nhận một thứ ẩm ướt Lạc Uyển khẽ rên lên

" Umm....dừng...liếm....chỗ....đó... "

Hắn chắc chắn k nghe lời. Đưa lưỡi vào trong càn quấy. Liếm láp một lúc thì cô lại lên đỉnh, một dòng dâm thủy được hắn mút sạch

Lật người cô lại hắn day day hạt châu nhỏ kia rồi cắn nhẹ. Hắn hôn lên phần bụng nhạy cảm, ngay tức khắc cô liền phản ứng lại. Cô vịn vịn người, hai tay nắm chặt drap giường

" Umm.... "

Mạc Đình Phong lao tới hai núm đôi kia. Một bên cắn mút k quên bóp nặn bên còn lại. Hắn hưng hăng cắn hai trái cheery

Tiếp đến là phần cổ trắng ngần. Hắn cứ gặm nhấm xung quanh để lại bao nhiêu vết đỏ sẫm

Cuối cùng hắn quay về đôi môi k ngừng rên rĩ kia. Hắn dùng răng day hai môi rồi cắn nhẹ lưỡi cô

Lạc Uyên từ lúc nào đưa tay ôm tấm lưng của Mạc Đình Phong, hai chân vắt chéo ngang hông làm cho côn thịt kia chạm vào cửa huyết

Cô lúc này chỉ muốn hắn đưa thứ kia vào để cô thoải mái. Hắn cũng k ngần ngại tiếp tục đút vào và di chuyển

Cứ thế hắn hành cô cả đêm đến 1h sáng mới ngừng. Lạc Uyên mệt mỏi dựa đầu vào hắn. Mạc Đình Phong để nguyên côn thịt ở bên trong rồi ôm cô ngủ

Sáng hôm sau dậy đã là 10h trưa. Cả cơ thể truyền đến cảm giác đau nhức. Phần hạ thân phải vận động cả đêm đau rát. Động đậy một chút Lạc Uyên nhận ra côn thịt vẫn nằm trong cô

Mạc Đình Phong úp mặt vào hai bầu ngực coi như gối mà ngủ ngon lành. Nhưng bên trong cô hơi phản chủ. Co bóp thật chặt khiến hắn tỉnh dậy

" Em làm tôi tỉnh rồi "

" Xin lỗi "

" Mình vận động buổi sáng chút nhì " Hắn cười gian

" 10h rồi còn sáng gì nữa. Với lại tôi mệt lắm "

" Tôi động đầu phải em "

Ngay lập tức côn thịt bắt đầu tung hoành. Cô chỉ thầm nghĩ sao hắn có thể sung sức như vậy. Lạc Uyên mặc kệ, tùy hắn làm gì thì làm

Thế rồi cuộc hoan ái vẫn kéo dài đến tận chiều tối. Hắn đưa cô đi tắm rồi bù đắp bằng bữa tối

" Anh làm như tôi dễ dụ lắm nhì? " Lạc Uyên ngồi trên xe phản nân

" K phải sao "

" Đương nhiên "

Miệng thì nói vậy chứ cô đói lắm rồi. Hắn đưa cô đến nhà hàng 5* vậy là mọi than vãn đều tan biến

Nhưng ngồi xuống ghế gỗ làm hạ thân cô đau nhức hắn để cô ngồi lên đùi rồi đút cho cô ăn

" Lần sau đừng có bơ tôi, rõ chưa? " Hắn vừa nhìn cô vừa ra lệnh

" Ủ ù "

Bảo bối của hắn vừa nhai vừa gật đầu lia lịa nhìn cung chết đi được. Hắn hôn lên trán rồi cắn yêu cái má đầy thức ăn một cái rồi cười

Cô thấy hắn rất ôn nhu nha!!! Hình như cô càng ngày càng sa lưới hắn mất rồi

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Ác Ma Uá Sùng Hảo Sắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7

1 tháng trôi qua

Lạc Uyên dần khẳng định được năng lực khi các đề xuất và kế hoạch đưa ra đều được tiến hành thuận lợi. Đương nhiên lượng công việc nhiều Lạc Uyên liền k cho Mạc Đình Phong động vào người mình

Nhưng mỗi lần mang giấy tờ đến xin chữ ký của hắn là bộ phận marketing và thiết kế lại thấy giám đốc của mình cả ngày k cánh mà bay

Còn bay đi đâu được! Vừa ký xong là hắn đề cô ra lần lên lần xuống trong văn phòng, căn bản là k chán. Dù bị cô cấm mấy lần nhưng trên đời này hắn muốn thì k ai cản nổi

Lần này cũng k ngoại lệ. Lạc Uyên ngồi trên bàn, áo thì nửa cởi nửa đóng, quần thì đã mở hết khoá chỉ là chưa cởi bỏ khỏi người thôi. Đối diện là người đàn ông cao to, hai tay ôm chặt eo cô còn môi thì hôn hít khắp nơi trên cơ thể cô

Mạc Đình Phong đưa tay định cởi nốt hàng cúc áo dờ đang thì điện thoại của Lạc Uyên reo. Hắn k quan tâm mà tiếp tục việc của mình

" Phong, em có điện thoại "

Hắn cũng bắt cô thay đổi cách xưng hô. Bây giờ hai người k khác cặp tình nhân là mấy

" Không nghe " Rất dứt khoát

" Nào~ " Cô dùng giọng nhẹ nhàng đẩy hắn ra

Mạc Đình Phong ngồi xuống sofa, tay nói lỏng cả vạt còi hàng cúc áo trên của áo sơ mi. Mắt thì chăm chăm vào cô

Cầm điện thoại lên mà sắc mặt của Lạc Uyển tụt xuống mấy tầng địa ngục. Điện thoại hiển thị đúng hai chữ " Khốn nạn ". Tuy bình thường thì ghét bỏ thật nhưng lần này nhờ tên Khốn nạn này mới thoát khỏi Mạc Đình Phong

" Alo " Giọng Lạc Uyển khó chịu

" LẠC UYỂN! Cậu đang ở đâu? Sao lại bỏ mình lại ở nơi đất khách quê người thế này "

Đầu dây bên kia vang lên một giọng nam cao vút khiến hàng lông mày của Mạc Đình Phong khẽ cau lại. Từng chữ như chọc thủng màng nhĩ của cô

" Khốn nạn! Cậu nói nhỏ thôi được k? Mình về nước rồi. Làm sao? "

" Còn hỏi mình làm sao? Cậu về nước mà k nói câu nào. Đợi mình tìm được cậu sẽ phanb thấy "

" Im mồm đi. Tìm được rồi nói " Điệu bộ chán ghét

" Aiss con bé này! À, chiều ra sân bay đón mình nha. Mình k dám gọi cho anh trai "

" Vừa nói tìm được sẽ phanb thấy mình sao giờ lại gọi mình ra đón "

" Nhớ nhá! Mình chờ cậu "

" Áyy, này...alo... "

"....." Cúp máy rồi

Lạc Uyển bây giờ chỉ tức k thể ném luôn cái điện thoại. Khuôn mặt xinh đẹp đáng yêu hàng ngày đang nhăn hết lại

" Ai gọi cho em? " Mạc Đình Phong hạ giọng

" Bạn thôi "

" Nam hay nữ? "

" N...Nam " Chẳng hiểu sao cô thấy hơi sợ

" Sao lại là nam? "

" Ở cái này.... Thực ra em k thích chơi với con gái "

" Lý do? "

" Thì sau này liên quan đến đàn ông... rất rắc rối. Anh thử nghĩ nếu giờ bạn em thấy em và anh như vậy k phải sẽ đánh nhau sao? "

" Em đọc truyện nhiều quá rồi "

" Nói chung là tính em cũng hợp chơi với con trai. Mà tên đó từ đâu nhảy ra đòi kết bạn xong suốt ngày lẻo đẻo theo sau em lúc ở trường, chứ k em làm sao quen tên đó "

Nghe đến đây mặt hắn đầy hắc tuyến. Cứ nghĩ đến một tên đàn ông suốt ngày đi theo Lạc Uyển khiến hắn chỉ muốn cho tên đó sống k bằng chết

" À, chiều cho em nghỉ sớm nha "

" Đi đâu? "

" Đón tên khốn nạn kia chứ sao "

" K được đi "

" Sao vậy? " Cô bước tới ngồi lên đùi hắn " Anh ghen à? "

" Ừ " Câu trả lời cũng thật ngắn gọn nha

Lạc Uyên hơi ngạc nhiên khi thấy phản ứng của hấn nhưng cũng nhanh chóng vuốt ve cơ thể săn chắc kia để nung nịu

" Đi mà Phong!! Em hứa chỉ đi đón cậu ta thôi rồi sẽ về với anh "

Hấn nhìn bàn tay thon kia rồi nhìn đôi mắt mở to của cô thì mềm lòng một chút

" Được rồi. Cho em 1 tiếng, sau đó phải về với anh "

" Ok "

Hấn cười nhếch môi đề cô xuống rồi hai người tiếp tục lẩn lộn, hoan ái suốt cả sáng. Căn phòng lại chìm vào đục cảm với những tiếng rên rỉ dâm mỹ

4h chiều

Lạc Uyên sau khi tỉnh dậy nhanh chóng mặc đồ chỉnh chu, trang điểm nhẹ rồi chạy vèo ra sân bay, mặc xác Mạc Đình Phong ngồi nhìn theo bóng lưng nhỏ nhắn của cô

Máy bay vừa hạ cánh. Rất nhiều hành khách ra về với người nhà. Lạc Uyên đứng chờ mãi mới thấy tên khốn nạn kia lộ đầu ra

" Lạc Uyên!! Bạn của tôi " Hấn hét to như để cả thế giới biết cô là bạn hấn

" Mạc Tử Nhiễm! Cậu im mồm cho mình. Bị điên à " Cô chạy lại bịt mồm hấn

Những người bên cạnh quay lại nhìn, cảm thấy thú vị với tính cách bọn trẻ ngày nay

" Cậu có biết thời gian của mình rất quý giá k? Mình đã phải xin nghỉ sớm ở công ty chỉ để đi đón cậu đấy " Hai người đi xuống bãi đỗ xe. Lạc Uyên vừa đi vừa cầu nhàu

" Ế, Lạc tiểu thư đi làm việc cho công ty nào vậy? Mình cũng muốn đi "

" Im mồm đi. Trật tự lên xe "

" Oaa mua xe luôn rồi hả? " Thán phục, rồi đi quanh quanh cái xe " Mà nhìn cái xe này quen nha "

" Lên xe " Lạc Uyên gần giọng

Ngồi trên xe Mạc Tử Nhiễm như tên phôn, hát hết bài này đến bài kia

" Đây, nhà cậu ở đâu mình đưa cậu về? "

" Cái điệu bộ xua đuôi đó là sao? "

" Nói nhanh trước khi mình phanh thây cậu "

" Aiss con bé này! Sao lúc nào cũng nổi nóng với mình? "

Thật sự k nổi k được. Nếu bây giờ cô về muộn chắc chắn hấn sẽ hành cô cả tuần k xuống giường mất

" Lâu rồi mình mới về nước đi chơi với mình nha. Cậu ở một mình mà lo gì "

Gương mặt vô tư vô lo đó khiến Lạc Uyên tức điên nhưng rồi vẫn bị Mạc Tử Nhiễm kéo đi hết công viên rồi ăn vặt rồi uống trà sữa. Phải tầm 8h tối rồi hấn mới chán

" Đi với cậu vui thật "

" Cậu vui còn mình k vui tí nào " Cô thật rất sợ sẽ phải nhìn khuôn mặt tối tăm của Mạc Đình Phong cả đêm

" Bây giờ đưa mình về nhà " Mạc Tử Nhiễm giọng như ra lệnh

" K nói mình cũng sẽ vớt cậu "

" Cậu chủ về rồi " Quản gia ôn nhu

" Tiểu Uyên đâu ạ? "

" Tương về với cậu chủ? "

Mạc Đình Phong điên tiết k thèm ăn cơm lên thẳng phòng Lạc Uyên ngồi chờ cô

Mạc Tử Nhiễm chỉ chỉ một hồi thì xe dừng lại trước cổng một ngôi biệt thự

" Đây là nhà cậu? " Lạc Uyên ngơ ngác nhìn

" Bất ngờ lắm đúng k nhưng đây là nhà anh trai mình thôi "

Nếu nói vậy k phải Mạc Tử Nhiễm là.....

" Muốn vào chơi chút k? Chắc giờ anh mình về rồi "

Mạc Tử Nhiễm kéo tay Lạc Uyên lôi vào nhà

" Bác ơi con về rồi "

" Tử Nhiễm "

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Ác Ma Uá Sùng Hảo Sắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8

" Tử Nhiễm " Quản gia ôm trầm cậu con trai

" Ở sao Tiểu Uyên lại đi cùng con à mà thôi..... Cậu chủ Tử Nhiễm về rồi "

Cơ mặt Mạc Đình Phong giãn ra, từ từ đi xuống nhưng lại cau vào khi thấy Lạc Uyên

" Anh hai em về rồi nè " Nhận ra anh mình đang nhìn Lạc Uyên chằm chằm

" Đây là Lạc Uyên bạn của em bên Mỹ. Chắc anh cũng biết mà. Cô ấy được nhận học bổng toàn phần do công ty tài trợ... "

Đương nhiên là biết thậm chí k phải quen biết bình thường. Mạc Tử Nhiễm cứ đứng thao thao bất tuyệt

" Lạc Uyên, đi lên phòng với anh "

Mạc Đình Phong quay người đi lên lầu. Lạc Uyên cắn môi đi theo sau còn k quên lườm bạn tốt của mình một cái

" Bọn họ sao vậy ạ? " Mạc Tử Nhiễm thắc mắc hỏi bác quản gia

" Ta cũng k biết "

Đi vào phòng Lạc Uyên quen tay đóng cửa lại

" Chuyện này là sao? " Mạc Đình Phong nhìn cô

" Thì anh nghe rồi đấy "

" Không, em gọi em trai anh là tên khốn nạn " Hấn cười rồi kéo cô vào lòng

" Ai mà biết là em trai anh chứ " Thấy hấn cười như thế cô cũng đỡ sợ

" K giống nhau sao? " Hấn thực ra cũng ngại khi biết bạn của Lạc Uyên là em trai mình. Liền không lo nữa

" Giống chỗ nào vậy! Một tên phon phon suốt ngày cười đùa, k hời cũng nói cả ngày như kẻ điên. Còn anh thì có cạy miệng ra cũng k nói, lại còn lạnh lạnh. Em thấy chỉ với em là anh nói nhiều chút nha " Cô tuôn ra một trào

" Cũng đúng. Anh đẹp hơn "

" WTF??? Tự luyến cũng vừa chứ " Đương nhiên mấy lời này cô k dám nói ra

" Dù gì cũng là em trai anh mà "

" K phải em đồ anh thay vì nó sao "

Hắn nói gì cũng đúng. Mạc Từ Nhiễm là bạn cô 2 năm nay nhưng ngoài thấy hắn đẹp trai một chút còn lại thì bên cạnh cô hắn như tên điên. Mạc Đình Phong chỉ 1 tháng liền khiến cô quy phục

" Chẳng phải anh chỉ cho em 1 tiếng sao giờ mới về? "

" Anh đi mà hỏi em trai anh. Lỗi em đi lòng vòng mãi rồi ăn hết cái này cái nọ, em sợ mình sẽ lên cân mất "

" Anh muốn em lên cân. Nhìn em cứ nhỏ bé mãi thế này "

" Ê anh kiểm có để bỏ em chứ gì " Cô chống hông chu môi lên

" K bỏ k bỏ. Em cứ nhỏ bé như để anh bảo vệ em " Hắn cắn môi cô một cái

Hắn hôn nhẹ lên môi cô chứ k mạnh bạo như mọi khi. Cảm giác ấm áp truyền đến

" Anh đi nói chuyện với Từ Nhiễm chút. Em đi tắm đi. Tí anh qua " Hắn hôn lên trán cô rồi đi

" Anh hai "

" Hai năm nay thế nào? Nhớ nhà k? "

" Em còn bé đâu! À Lạc Uyên..... "

" Chị dâu "

" Há... "

" Từ giờ gọi là chị dâu "

" Oaaa, hai người nhanh vậy sao "

" Hai năm trước bảo em đi bảo vệ cô ấy khỏi mấy đám đàn ông xung quanh tại sao lại biến thành kẻ điên rồi "

" Dzô, còn đi nói xấu em. Anh hai em cho anh biết. Cô ấy nổi hứng lên liền đánh mắng em. Dù có là tức giận cái gì cũng thế. Đã vậy còn k nể mặt mà phá hoại bao nhiêu cuộc tình của em... "

" Tiểu bảo bối nói đúng. Từ bao giờ em trai mình có thói thao thao bất tuyệt vậy "

Mạc Đình Phong cười trừ rồi khỏi phòng Mạc Từ Nhiễm. Hắn quay về với bảo bối của hắn

Lạc Uyên tắm xong là lao thẳng lên giường ngủ. Ăn bao nhiêu thứ khiến cô hoa mắt k tài nào ngủ nổi

Mạc Đình Phong đi vào thấy cô lăn qua lăn lại liền lên giường ôm lấy cô. Hắn dựa mặt vào bộ ngực kia hít lấy mùi thơm trên người cô

" Nói chuyện xong rồi? " Lạc Uyên k bắt ngờ mà còn thích thú

" Ừ "

" Có nói xấu em k? "

" Không dám "

" Tên đó chắc chắn sẽ nói xấu em. Anh đừng nói dối "

" Là anh k dám "

" Anh... "

Cô đỏ hết cả mặt. Từ bao giờ hắn biết cách nịnh hót như vậy chứ

Mạc Đình Phong cúi đầu chui vào hõm cổ của Lạc Uyên. K chịu được cắn lung tung

" Còn cắn em? " Cô đánh nhẹ vào lưng hắn

" Lạc Uyên " Hắn nhìn thẳng vào mắt cô

Lâu rồi hắn k gọi cả tên cô như cậ khiến cô bối rối

" Anh sẽ bảo vệ và che chở cho em vì vậy hãy ở bên anh, dựa vào anh và là của riêng anh thôi nha "

Tự nhiên hấn thổ lộ thể này làm cô cảm động muốn khóc mất

" Em biết rồi. Thay vào đó, anh mà có ai ngoài em, nhất định em sẽ diệt kẻ đó "

" K diệt anh? "

" Em không nỡ "

Hấn cười tươi ôm lấy Lạc Uyển. Cô cũng cảm thấy hạnh phúc hơn khi ở bên hấn

Nhưng họ đâu biết có một cái hạn lớn sắp nhảy xuống đầu mình, có nguy cơ khiến hai người vì vậy mà chia xa...

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Ác Ma Uá Sùng Hảo Sắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9

Mạc Tử Nhiễm cũng đã về. Vị trí giám đốc coi như trao trả lại cho hấn còn Lạc Uyển quay về làm trưởng phòng thiết kế để có thể chuyên tâm hơn

" Cốc...cốc...cốc " Lạc Uyển lên tìm Mạc Đình Phong

" Vào đi "

Cái bản mặt của hấn cứ lạnh lùng như đá nhưng vừa nhìn thấy bảo bối liền dịu đi, còn đi đến ôm cô

" Phong! "

" Nhớ anh rồi à? "

" Nói nhảm. Bỏ em ra nào "

Hấn buông cô ra rồi về ghế ngồi

" Đây là bản kế hoạch mới cho đợt quảng bá sản phẩm lần này "

" Em định làm gì? "

" Em đang nghĩ đến việc mời một người mẫu đang nổi để dễ quảng bá hơn vì concept lần này là mùa hè trẻ trung "

" Em đã nghĩ sẽ mời ai chưa? "

" Em nghĩ rồi! Có một người khá trẻ nhưng đang rất nổi hiện nay đó là Lôi Thu "

" Lôi...Thu " Mạc Đình Phong sắc mặt k tốt, như thể nghe tên của kẻ thù

" S..Sao vậy? K được sao? Em thấy cũng ổn mà... Em cũng đã nói chuyện với..."

" Lạc Uyển " Giọng hấn trầm hấn đi

" Há... "

" Em sẽ vẫn muốn mời cô ta nếu anh nói đó là người phụ nữ anh đã từng rất yêu... "

Lạc Uyển hơi sốc, hai chân mảy cau lại tỏ vẻ bất mãn. Mạc Đình Phong chỉ thờ dài, hấn biết cô sẽ k muốn nghe hấn giải thích

" Phong " Cô đi đến chỗ hấn ngồi vào lòng hấn " K phải chỉ là đã từng sao. Nếu anh k muốn em sẽ tìm người khác. Nha "

Hấn vui vì cô k giận mà còn thuận theo ý hấn

" Ủ, em mới là của hiện tại " Hấn hôn nhẹ lên trán cô rồi cười

" Vậy em sẽ hủy hẹn với cô ấy "

Lạc Uyển rút điện thoại, gọi cho Diệp Hoa

" Dạ thưa trưởng phòng "

" Em giúp chị huỷ lịch gặp mặt của chúng ta với Lôi Thu đi "

" Ô... Nhưng cô Lôi Thu đẩy đến tận công ty rồi "

" Đến rồi " Mặt Lạc Uyên khẽ nhăn lại " Cô ấy đang ở đâu? "

" Em nói chị đang ở phòng tổng giám đốc nên cô Lôi lên đó rồi "

" Chị biết rồi. Chị sẽ giải quyết chuyện này. Em làm việc đi "

" Dạ... Vâng "

Sau khi cúp máy, Lạc Uyên thờ dài nhìn Mạc Đình Phong

" Tôi rồi? "

" Ủ, cô ấy đang lên đây "

" K sao. Cô ta về nước thì sớm hay muộn cũng sẽ tìm anh. Có lẽ gặp bây giờ cũng tốt "

Hắn thấy bảo bối vẫn còn lo lắng đầy mình liền nhẹ nhàng đỡ dành

" Em đừng lo anh chỉ có mình em thôi "

" Em biết rồi " Cô đẩy hắn ra đến sofa ngồi

Lúc này ở ngoài có tiếng gõ cửa, Mạc Đình Phong quay trở lại trạng thái cả khuôn mặt và ánh mắt đều lạnh lùng tàn khốc

" Vào đi "

Cửa vừa mở ra một cô gái ăn mặc sexy ngấm thẳng đến chỗ hắn mà ôm vai bá cổ

" Phong! Em nhớ anh lắm. Anh có nhớ em không? "

Mạc Đình Phong nhanh chóng phản ứng lại đẩy cô ta ra

" Cô Lôi, đây là công ty mong cô thận trọng "

" Sao vậy? Chúng ta làm thế suốt mà hay anh ngại vì có người ở đây " Bây giờ cô ta mới để ý đến sự tồn tại của Lạc Uyên trong căn phòng này

" Xin chào! Tôi là Lạc Uyên, người đã liên lạc với cô " Lạc Uyên đứng dậy kéo cô ta ra xa Mạc Đình Phong

" Chị biết em hồi còn học cấp 3 em nổi tiếng lắm "

" Quá khen "

Cửa phòng mở ra lần nữa, Mạc Tử Nhiễm xông vào còn hét to

" CHỊ DẬU "

Lôi Thu tưởng hắn gọi cô liền quay lại dang hai tay chào đón. Nhưng rồi bị Mạc Tử Nhiễm lơ đẹp, chạy đến chỗ Lạc Uyên

" Chị dâu chúng ta đi ăn trưa thôi "

" Há.... Ồ "

" Mà cô ta là ai vậy ạ? À thì ra là Lôi tiểu thư. Sao cô không yên phận bên người đàn ông rề rách kia mà quay về đây làm gì "

Lôi Thu giận nở đom đóm mắt nhưng vẫn cố dịu giọng

" Tử Nhiễm, em rể của chị. Lâu k gặp vẫn vui tính như xưa "

" Lôi tiểu thư quá lời. Tôi vẫn điên khùng vậy thôi. Có điều lâu k gặp trí nhớ cô kém rồi "

" Em là có ý gì? "

" Ai là em rể của cô " Gằn giọng

" Nếu cô k phiền..... À chắc chắn cô sẽ k phiền nếu tôi mượn anh trai và chị dâu tôi chứ "

Mạc Tử Nhiễm vô tư khoác vai khoác tay Mạc Đình Phong và Lạc Uyên đi ra ngoài. Để mặc Lôi Thu đứng tức giận

Đến lúc lên xe rồi Mạc Tử Nhiễm vẫn còn cười tươi như chưa có gì xảy ra. Mạc Tử Nhiễm lái xe để Mạc Đình Phong ngồi cùng Lạc Uyên

" Hai người thấy em giỏi k? "

" Giỏi "

" Sao cậu biết mà lên vậy? " Lạc Uyên thắc mắc

" Diệp Hoa nói mình mới biết "

Nhớ lại:

Diệp Hoa hơi ngập ngừng đi vào phòng giám đốc

" Gì...Giám đốc Mạc "

" Sao vậy Diệp Hoa? "

" Có chuyện này k biết có nên nói cho anh k " Cô nhìn xuống đất

" Em cứ nói đi " Hấn ôn nhu nhìn cô

" Cái đó... Chị Lạc Uyên muốn hủy hẹn với cô người mẫu mà chúng ta mời cho đợt quảng bá nhưng cô đó đến tận công ty và lên phòng tổng giám đốc rồi "

" Cô đó tên gì? "

" Dạ... Lôi Thu "

Mạc Tử Nhiễm giống anh trai mình, nghe đến tên Lôi Thu thì cơ mặt nhăn lại, khó coi

" Chị...chị Lạc Uyên nói sẽ tự giải quyết nhưng mà... "

Hấn đi đến ôm Diệp Hoa " Đừng lo, tôi lên đó xem. Nhất định k để chị dâu chịu thiệt "

Diệp Hoa ngớ người, ngoan ngoãn trả lời " Vâng "

Hấn đi rồi cô vẫn chưa hoàn hồn. K thể tưởng tượng Mạc Tử Nhiễm vừa làm gì với mình

Hết.

Mạc Tử Nhiễm vừa kể xong thì đến nhà hàng

" Chị dâu, mình cho cậu biết. Loại đàn bà đó có đánh chết cũng k hết nhục "

" Mọi người phải nói rõ ràng mình mới hiểu được chứ? "

" Anh hai, em nghĩ chúng ta có rất nhiều thứ phải nhận tội với chị dâu rồi "

" Lạc Uyên, anh sẽ nhận hết. Sau đó em đánh mắng hay làm gì anh cũng được " Mạc Đình Phong chưa bao giờ yếu đuối như vậy. Hấn nắm chặt lấy tay Lạc Uyên

" Em nói rồi. Em k nỡ " Cô cười nhẹ

" Đi thôi. Vào trong rồi nói "

Ba người đi vào một phòng VIP của nhà hàng. Bàn được thiết kế hình tròn nên cả ba mặt đối mặt

" Anh hai. Anh muốn kể trước hay là... "

" Cậu nói đi " Lạc Uyên cắt ngang

Hai người kia đơ ra nhìn

" Em k muốn anh nhắc đến người phụ nữ khác trước mặt em " Ràng mạch từng chữ

Mạc Đình Phong hạnh phúc như tiên nhưng cũng bắt đầu lo lắng phản ứng của Lạc Uyên

" Vậy mình sẽ kể. Chuyện từ 3 năm trước..... "

-----+-----+-----

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Ác Ma Uía Sùng Háo Sắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10

" 3 năm trước có một người đàn ông yêu tha thiết một cô gái. Tình yêu của họ dường như k gì có thể cản được. Nhưng rồi cô gái đó bỏ đi theo người đàn ông khác ra nước ngoài. Từ đó chàng trai kia đau lòng mà ngất lên ngất xuống, chìm trong men rượu, bỏ bê công việc. Chuyện đó kéo dài khoảng 1 năm sau, người đàn ông lần nữa yêu một cô gái mới 18t từ cái nhìn đầu tiên. Anh ta để cô đi du học nhưng tổng cô cả em trai mình đi để chăm sóc cô gái ấy. Bây giờ cô gái đã quay về bên vòng tay chàng trai, họ rất hạnh phúc và rồi người phụ nữ kia xuất hiện sau 3 năm "

Lạc Uyên nghe xong như muốn khóc, nước mắt trào đến khoé mi thì dừng lại. Cô hai mắt đỏ hoe, tay đan vào nhau thật chặt. Mạc Đình Phong như ngừng thở, chìm vào k gian vô định. Chưa bao giờ cảm thấy khó chịu như vậy

Mạc Từ Nhiễm kể xong, nhìn hai con người kia có chút đau lòng

" Nhưng mà..... " Lạc Uyên lên tiếng

" Nhưng... gì? "

" Cô ta quay về đây làm gì? K lẽ muốn dành lại.. "

" Áyy, cậu bớt nói lung tung đi " Mạc Từ Nhiễm bịt miệng bạn mình " Cô ta dám mình liền cho chết k toàn thây "

" Từ Nhiễm, cho bọn anh chút k gian " Mạc Đình Phong trầm ổn

" Em sẽ để xe lại và về công ty trước. Hai người từ từ nói chuyện "

Từ Nhiễm rời đi, để lại k gian tĩnh lặng, nặng nề. Thời gian như ngừng trôi trước sự bất động này

" Anh... phải nói gì đi chứ "

"..... "

" K có gì muốn giải thích với em sao? "

"..... "

Mạc Đình Phong k nói gì, đi thẳng đến chỗ Lạc Uyên, ôm cô vào lòng

" Anh k giải thích. Chuyện này k đáng để em quan tâm vậy nên đừng nghĩ nữa. Nhớ là anh chỉ có mình em thôi. Được chứ? "

Lạc Uyên tựa đầu vào lồng ngực thân thuộc kia, hai tay ôm ngang hông Mạc Đình Phong

" Em sẽ k nghĩ nữa "

" Ngoan lắm tiểu bảo bối "

Hắn cúi xuống hít mùi thơm trên tóc cô. Dần dần tiến thẳng đến đôi môi run run kia. Nụ hôn quá nhẹ nhàng khiến cô như muốn quên hết mọi thứ mà lao vào hắn. Hai tay cô vòng ra sau cổ hắn ôm chặt

Ban đầu là nhẹ nhàng càng về sau càng mãnh liệt hơn. Hắn đưa lưỡi vào sâu bên trong cắn quấy. Hắn biến đôi môi hồng nhạt sang sung đỏ. Hắn liếm lên chiếc cổ trắng ngần rồi cắn nhẹ khiến cô khẽ rên lên

" Umm.....a..... Phong.. "

Mạc Đình Phong bế Lạc Uyên xuống nhà để xe, đặt cô nằm xuống ghế sau. Cẩn thận khoá cửa. Xe này nhìn ra thì thấy chứ nhìn vào thì k. Hắn đưa 1 ngón tay lên môi cô rồi kéo một đường đến tận nơi tư mật của cô

Hiện cô đang mặc chiếc quần jean cùng với áo sơ mi sọc xanh. Hắn dùng thân thể cao to nằm đè lên người cô. Bỗng chốc cô thấy tai mình ướt ướt rồi nóng lên. Hắn liếm vành tai cô

" Umm.....Đừng.....trêu....em.... "

" Lạc Uyên! Chỉ có em là tiểu bảo bối của anh " Mạc Đình Phong phả hơi nóng vào tai Lạc Uyên

Hắn bắt đầu cởi từng nút áo đến hơn nửa. Khoá quần của cô cũng bị mở ra. Hôm nay cô mặc bộ đồ lót xanh dương. Nhìn như thế này trông cô dâm dăng bao nhiêu, quyến rũ bao nhiêu

Mạc Đình Phong hai tay ra sức nhào nặn hai núm đôi. Trái cheery cách bàn tay một lớp áo lót đã dựng thẳng lên. Hắn cởi bỏ mọi thứ trừ chiếc quần lót. Hắn chạm vào, xoa rồi nghịch ngợm hạt châu nhỏ. Dâm thủy bắt đầu chảy ra làm vãi quần lót dính sát vào cửa động khiến cô ngứa ngáy cả người. Lạc Uyên k chịu được mà rên khẽ

" Phong.... Khó chịu..... "

" Tiểu bảo bối, em vẫn nhạy cảm vậy sao? Mới chạm chút dưới này ướt hết rồi " Hấn dùng điệu cười tà mị nhìn cô

" K phải vậy mà.... " Cô đỏ mặt chỉ muốn đánh nam nhân một cái

Hấn cúi xuống hôn... à cắn môi cô. Trượt xuống một trái cheery mát mát, bên kia dùng tay xoa nắn, nhào nặn đủ thứ. Một tay vẫn k quên nhiệm vụ, kích thích hoa huyết nhạy cảm của cô

Chán chê rồi hấn hôn lên phần bụng dưới và cỡi chiếc quần lót ướt đầm kia ra. Cửa huyết vẫn trào đến dòng nước nóng hổi màu trắng, k ngừng co rút. Cảnh tượng dâm mỹ làm " Tiểu đệ " của Mạc Đình Phong cương cứng. Hấn cúi xuống liếm láp bên ngoài rồi đưa lưỡi vào trong. Từng nơi trong động huyết bị chạm vào liền nhạy cảm run lên. Hạt châu bị cắn đến cứng lại

" Aa..... Umm... Pho...ng... " Lạc Uyển hai tay ôm đầu Mạc Đình Phong nhẩn xuống

Cô đã muốn lên đỉnh hấn lại tàn nhẫn rút lưỡi quay lên hôn môi của cô. Lúc này cô hoàn toàn bị hôn đến mờ mắt. Khoái cảm đã lấn chiếm cả cơ thể

" Phong.... đút vào..... mau lên..... " Lạc Uyển giọng đứt quãng, ham muốn trời dậy

Hấn thấy cô như vậy sáng khoái vô cùng. Nhanh chóng đặt cô ngồi dậy. Động huyết vẫn k ngừng chảy nước làm ướt hết ghế xe

" Cởi đồ cho anh " Hấn ra lệnh

Lạc Uyển cũng nhanh nhẹn cởi áo sơ mi và quần âu của hấn. Thân thể rắn chắc đập thẳng vào mắt cô. Để ý mới thấy phía dưới hạ thể, cự vật kia đã cương cứng. Nhìn nó một lát Mạc Đình Phong k chịu nổi đặt tay cô lên vuốt ve nó

" Cởi nốt "

"..... "

Cô k nói gì, im lặng cởi bỏ chiếc quần lót. Cự vật như được giải phóng, ngẩng cao đầu chào đón Lạc Uyển. Cô thật ngượng chết mất

Mạc Đình Phong mặt mày nhú lại. Cô cứ chậm chạp như vậy là muốn hấn ức chết sao. Hấn tìm tư thế đặt cô ngồi lên cự vật. Rất nhanh côn thịt tiến vào trong và bắt đầu luân động

" Aaa.....um....a... "

Lạc Uyển mất hết lý trí. Hai tay bấu chặt vai Mạc Đình Phong. Hấn coi như k mà tiếp tục nhắc hông cô lên xuống. Theo từng nhịp nắc của hấn cô cũng bắt đầu rên lớn

" AAaa..... To quá..... Nhanh nữa..... aaa.... "

" Tiểu bảo bối có sướng k? "

" Rất...rất sướng a~... Sướng chết em... aa.... "

Cô k thể ngăn miệng mình phát ra những lời dâm đẳng

Hấn đặt cô nằm úp, tiếp tục ra vào mạnh mẽ. Bên trong cô co rút cắn xé côn thịt của hấn. Thêm 5 6 lần nắc nữa hấn bắn dòng tinh dịch nóng hổi lấp đầy động huyết của cô

Xoay người lại, cô vươn người lên hôn hấn. Nụ hôn vụng về nhưng khiến hấn hạnh phúc

" Phong.... Em yêu anh... " Nói xong cô thiếp đi

Mạc Đình Phong căn bản đơ người nhìn. Người con gái này khi trước còn gọi hấn là tên biến thái. Hấn biết cô yêu hấn nhưng chưa bao giờ nói ra. Hấn cũng bắt đầu thấy mình thay đổi

" Anh có thể ôn nhu với mình em. Nhưng từ khi nào anh dễ bị kích dục như vậy "

Quả thật, chỉ với câu nói của Lạc Uyển mà côn thịt của hấn lại cương cứng lên. Thậm chí còn to thêm một vòng. Cô là người duy nhất khiến hấn dễ phát dục như vậy

Mặc cô đã nhắm nghiền mắt. Hấn tiếp tục thoả mãn thú tính. Dù k động dậy nhưng bên trong Lạc Uyển vẫn co bóp chặt chẽ, thỉnh thoảng còn rên lên

" Aa..... umm.... "

Đến khi hấn mệt rồi thì đã là chiều tối hấn mới lau người cho cô, đặt cô lên ghế phía trên, hạ xuống cho cô nằm. Hấn đắp một chiếc chăn nhỏ và lái xe về nhà

" Anh hai " Mạc Từ Nhiễm đang ngồi xem TV

" Suyt, bé mồm thôi " Mạc Đình Phong bế Lạc Uyển đang cuộn tròn trong lòng hấn

" Để em bảo quản gia nấu chút gì đó cho chị dâu "

" Lấy xe đi rửa đi. Dọn dẹp sạch sẽ " Hấn ném chìa khóa về phía Mạc Từ Nhiễm rồi đi về phòng

Từ Nhiễm không hiểu vẫn ngây thơ ra xem chiếc xe. Vừa mở cửa thì... Cảnh hỗn độn đập vào mắt. Ghế sau bị ướt hết hơn nửa, có dấu móng tay cào rách cả lớp ghế da, dưới sàn xe còn có vết trắng. Nhìn thôi cũng tưởng tượng được chuyện gì đã xảy ra

Mạc Từ Nhiễm ôm đầu khóc không ra nước mắt

" Hai người đó đã làm gì trên xe mình vậy?! "

Haizzz, hấn thở dài mang xe đi rửa. Hấn chỉ muốn vứt quách đi mua xe mới nhưng lại tiếc nên thôi

Khô thân Mạc Từ Nhiễm

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Ác Ma Uía Sùng Hảo Sắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11

Mạc Đình Phong bế Lạc Uyển đi tắm rửa, mặc đồ ngủ cho cô rồi đặt lên giường, cẩn thận đắp chăn lại. Hấn ôn nhu hôn nhẹ lên má cô sau đó xuống bếp lấy chút đồ ăn

" Tiểu bảo bối, dậy ăn chút gì đi "

" U' " Lạc Uyển mệt nhoài, vươn người dậy

" Anh dứt cho em "

Hấn ôm lấy cô tựa vào lòng. Tay trái ôm ngang eo cô tay phải dịu dàng chút từng thìa cơm cho cô ăn. Lạc Uyển làm biếng, dựa đầu vào ngực hấn, hai tay vòng ra sau ôm chặt hấn

" Em buồn ngủ " Nũng nịu

" Được rồi, đi ngủ "

Mạc Đình Phong đặt cô lại giường, tắt đèn, mở rèm rồi leo lên giường ôm cô

" Lạc Uyển "

" Ừm "

" Em có thể nói lại câu hôm nay k? "

" Câu gì? "

" Lúc ở trong xe..... À thôi, em mệt rồi. Nghỉ đi.... "

Hấn chưa kịp nói hết thì cô nhào lên hôn hấn. Nụ hôn thực sự rất vụng về. Hấn cơ hồ chưa ý thức được

" Phong! Em yêu anh "

Hạnh phúc đến bất ngờ, hấn lập tức đáp lại nụ hôn của cô

" Anh cũng yêu em "

Cô cười nhẹ, úp mặt vào lồng ngực của hấn

" Bảo bối ngủ đi. Mai ngày nghỉ anh đưa em đi chơi "

" Hứa nha... Oáp... Đưa em đi.. "

Chưa sung sướng xong thì cô đã ngủ, cuộn người nằm gọn trong lòng hấn. Mạc Đình Phong thực sự yêu cái dễ thương của cô khi bên cạnh hấn nha~

Sáng nay là thứ bảy, hấn đã hứa sẽ đưa cô đi chơi. Lạc Uyển hôm nay dậy rất sớm, còn trước cả Mạc Đình Phong. Cô đang đứng đánh răng thì có vòng tay ôm cô từ sau

" Tiểu bảo bối, sao em dậy sớm thế? "

" Đã bảo hôm nay đưa em đi chơi, đương nhiên phải dậy sớm "

" Em thay đồ rồi mình đi "

" Yes sir "

Lạc Uyên giờ tay chào kiểu quân đội khiến hấn bật cười. Mạc Đình Phong cốc đầu cô một cái rồi đi thay đồ

" Đúng là ham chơi "

Sau khi ăn sáng, hai người cùng nhau đi khắp nơi. Lạc Uyên nhất định kéo Mạc Đình Phong vào shop quần áo ở trung tâm thương mại K. lớn nhất thành phố

" Oaa, em thực sự rất thích đồ ở đây mà chưa có dịp đi "

" Em thích anh cho em cả cửa hàng này " Dù sao cũng là trung tâm nhà hấn, sớm muộn gì cũng là của cô

" Áyy, em nói vậy thôi mà " Lạc Uyên cũng bó tay

Cô gái này như lạc vào thiên đường. Ngắm từ đây này sang đây khác để mặc Mạc Đình Phong ngồi uống cafe đợi

" Bộ này đẹp hơn hay bộ này đẹp hơn? " Lạc Uyên giờ ra hai cái đầm

" Em mặc cái nào cũng đẹp "

" Đừng có nịnh em "

" Vào mặc thử thì biết "

Lạc Uyên gạt gù đi vào phòng thay đồ. Bên trong cũng thật lớn nha~ Bốn phía đều là gương, còn có cái sofa ở giữa. Cởi bộ đồ đang mặc ra cô ngắm mình trong gương

" Mình cũng đẹp quá mà " Cười một mình

" Ô chết, ở cùng Mạc Đình Phong lâu quá lây cả tính tự luyện luôn rồi "

Lạc Uyên chọn cái đầm màu đen mặc thử. Chiếc đầm ren đen làm tôn lên làn da trắng của cô. Lạc Uyên bước ra khỏi phòng thay đồ, ngay lập tức cả cửa hàng đều ngắm nhìn cô

" Anh thấy sao? "

Còn phải nói, Mạc Đình Phong cực kỳ thích cái đầm này. Nó chỉ dài đến ngang đùi làm lộ đôi chân dài và trắng của cô. Hấn nhìn phải gọi là k chớp mắt mà chỗ hấn nhìn là phần cổ cúp ngực bó sát cơ thể cô

" Phong " Lạc Uyên gặp ánh mắt đói khát của hấn liền đỏ mặt

" Há "

" Anh từ té coi "

" À ờ "

Lúc này hấn mới nhận ra đã có rất nhiều người đàn ông vào trong cửa hàng, còn trưng ra bộ mặt biến thái nhìn bảo bối của hấn (Làm như ông k biến thái!..-)

" Còn một bộ nữa em vào thử đi "

" Yeppp "

Sau khi Lạc Uyên quay vào trong, Mạc Đình Phong gọi nhân viên đuổi hết mấy tên khốn kia ra ngoài và cho đóng cửa luôn

Bên trong Lạc Uyên k biết gì đang loay hoay mở khoá váy. Bỗng khoá được kéo xuống hết nấc, lộ tấm lưng trắng trẻo nhỏ nhắn của cô. Xém nữa là la lên rồi nhưng cái mùi quen thuộc này, Mạc Đình Phong

" Anh biến thái "

" Cởi giúp em thôi mà "

" K cần, anh ra ngoài đi "

Cô đẩy hấn ra nhưng vẫn là bị hấn kéo lại. Mạc Đình Phong bắt đầu làm mấy trò biến thái

Hắn đẩy Lạc Uyên xuống sofa, hôn mãnh liệt lên môi cô. Tay kéo từ từ váy đến khi lộ ra hai núm đôi hùng vĩ. Vì là váy cúp ngực nên Lạc Uyên k mặc áo lót, trái cheery nhanh chóng được nhào nặn đủ thứ rồi bị gặm mút điên cuồng. Một bên cắn một bên bóp, Lạc Uyên như lên chín tầng mây

Bàn tay xấu xa tìm đến chỗ nhạy cảm của cô. Dưới đây đã ướt nhẹp, hắn nở nụ cười gian rồi xoa nghịch ngoài cửa huyết

"Mấy người làm ăn kiểu gì vậy? Mới sáng sớm đã đóng cửa, tin tôi cho đóng k mở lại nữa k " Bên ngoài truyền đến giọng quát lớn

Mạc Đình Phong bức bối hay đúng hơn là tức giận. Lại có kẻ dám phá chuyện tốt của hắn. Nhưng giọng này.....quen lắm, hắn đã nghe ở đâu rồi

Mạc Đình Phong quyền luyến đứng dậy chỉnh chu trang phục cho hắn và cô rồi bước ra. Đứng trước mặt là người hắn căm ghét nhất, Lôi Thu

"Phong, em biết là anh ở đây mà " Lôi Thu mắt sáng lên chạy đến

"Cô đến đây làm gì? " Mạc Đình Phong nói ra lời lạnh lẽo, gương mặt tối sầm lại trông đáng sợ

Lôi Thu cũng hơi giật mình nhưng nhanh chóng lấy lại bình tĩnh và nhận ra

"Sao anh lại cùng cô ta vào phòng thay đồ vậy? "

"Tôi phải báo cáo cho cô sao "

"Phong... "

"Đừng có gọi tên tôi. Biến đi "

"Lạc Uyên. Rốt cuộc cô cho anh ấy loại bùa mê thuốc lú gì mà anh ấy đối xử với tôi như vậy " Lôi Thu quay sang Lạc Uyên

"Tôi... " Lạc Uyên đứng là cạn ngôn

"Cô im miệng lại. Đừng bao giờ nói chuyện kiểu đó với Lạc Uyên "

Mạc Đình Phong kéo Lạc Uyên đi, để Lôi Thu đứng giận tung khói

"Khoan đã " Lạc Uyên khựng lại

"Sao vậy? Em k khỏe chỗ nào sao? "

"Em... Chỉ là.... Thôi " Lạc Uyên thờ dãi

"Lạc Uyên " Lôi Thu đi tới chỗ cô " Tôi đã về đây rồi cô đừng mong có thể quyến rũ anh ấy nữa " Nói đoạn cô ta đổ cốc nước trên tay lên người Lạc Uyên

"Cô làm trò gì vậy hả? " Mạc Đình Phong quát lớn, ném cốc nước vỡ tung toé

"Phong. Là cô ta xen vào giữa chúng ta. Nếu k anh sẽ k đối xử với em như vậy "

"Tôi và cô kết thúc từ lâu rồi. 3 năm trước khi cô phản bội tôi thì cô đã chết rồi "

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Ác Ma Ua Sùng Hảo Sắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12

Tái bút: Death sẽ viết vài đoạn văn ngắn về cả nam nữ lẫn LBGT. Có ai muốn đọc không cho ý kiến!

"Nếu tôi vẫn tiếp tục thì sao? "

"Há "

Lạc Uyên đầu cúi hơi thấp, xung quanh tỏa ra sát khí nặng nề. Sự chú ý được dồn vào cô

"Nếu tôi tiếp tục quyến rũ anh ấy thì sao? "

"Thì sao? Da mặt cô cũng dày quá ha "

"Xin lỗi nhưng da tôi rất mỏng. Chứ k như ai đó cáo già, phản bội người đàn ông mình yêu rồi sau 3 năm quay về giết chồng người khác. Nếu Mạc Đình Phong còn

tình cảm với cô tôi sẵn sàng nhường cho cô và từ bỏ anh ấy. Nhưng NO. Dù tôi có từ bỏ thì anh ấy cũng sẽ k yêu cô, nên ĐỪNG CÓ MƠ TUỞNG NỮA "

" Lạc... Uyên " Mạc Đình Phong ngạc nhiên. Đây là cô gái đáng yêu của hắn sao

" Cô... cô... "

" Cô cái gì mà cô. Tôi cho cô biết à k tôi dám thề với cô. Nếu còn quấy rầy chúng tôi nữa thì liệu đấy "

Lạc Uyên giận toé khói bỏ đi. Mạc Đình Phong hơi bất ngờ nhưng cũng hạnh phúc quá đi. Cô gọi hắn là "chồng" rồi!!!

" Lạc Uyên. Đợi anh "

"....."

Lạc Uyên xem chút nữa là lái xe đi rồi

" Anh xin lỗi, anh k biết cô ta sẽ đến đó " Mạc Đình Phong đứng bên ngoài gương mặt biết lỗi

" Anh lên xe đi " Lạc Uyên có vẻ chưa hết giận

" Anh k biết em có khóa cạnh đó đấy " Hắn cười

" Aiss, đúng là tức chết em mà. Cái đảm này em thích như vậy mà ướt hết rồi "

" Cởi ra đi " Hắn thân nhiên

" Cờ...cởi ra. Anh định làm trò gì " Lấy hai tay che ngực

" Thôi đi cô nương. Em mặc vậy sẽ ồm đấy. Mau cởi ra "

" Nhưng mà..... "

" K nhưng, chỗ nào anh cũng thấy rồi, em ngại gì " Hắn quên bảo bối của hắn mặt mòng như nào

Đúng là thấy rồi nhưng thế này có làm hắn lên cơn k?

Cô vẫn là nghe lời, trèo xuống ghé sau. Bắt đầu kéo khoá váy rồi cởi bỏ khỏi người. Hành động của cô thu hết vào gương xe hay đúng hơn là thu hết vào tầm mắt của hắn. Vừa ngửa mặt lên gặp luôn quả mắt thèm muốn

" Ôi giỏi ôi, con biết ngay mà "

Lạc Uyên lấy cái chặn nhỏ trong xe che người đi. Cơ thể đầy đặn quyến rũ lấp ló sau chắn. Hai vai và đùi trắng lộ ra

" Bảo bối anh k nghĩ là anh chịu được "

" Anh k chịu được tới qua phòng khác ngủ "

Mạc Đình Phong nghe vậy cũng kìm lại. Ăn cô có thể ăn bất cứ lúc nào nhưng ngủ mà thiếu cô sao hắn sống nổi. Bình thường bên cạnh có bảo bối ấm áp, bảo bối rất mềm và thơm "Phòng khác" lạnh lẽo, cu đơn..... Vẫn là cô nhện

" Phong "

"....."

" Mạc Đình Phong "

"....."

" Tên biến thái chết tiệt. Anh nghĩ cái gì đấy hả? " Lạc Uyên bực bội

" A... Anh xin lỗi. Đang nghĩ chút chuyện "

" Em đói rồi " Giọng mè nheo

" Vậy chúng ta đi ăn "

" Em k thể k mặc gì thế này ra đường được "

Mạc Đình Phong tấp xe vào lề đường. Hắn vươn lên thân cô. Lạc Uyên giật mình thờ gáp

" Em mặc đồ của anh đi "

Hắn đưa cô cái áo phông rộng như váy cùng với quần thể thao đen sọc trắng. Loay hoay một hồi cô cũng mặc xong

" Đúng là bảo bối của anh mặc gì cũng đẹp "

" Anh mau lái xe đi "

Tại nhà hàng, hai người vào phòng riêng

" Lạc Uyên " Hắn hai tay chống cằm nhìn cô

" Nhìn em chi? "

" Lúc này em gọi anh là chồng, giờ anh muốn nghe lại "

" L...lú..lúc nào? " Lạc Uyên nhe nhếch cả com

" Sớm muộn gì cũng phải gọi " Hắn đưa cốc nước cho cô

" Em k biết "

" Thật sự k gọi " Ánh mắt thập phần gian tà

Bữa trưa trôi qua nhẹ nhàng nhưng nhanh chóng bị phá vỡ. Mạc Đình Phong vừa lái xe đến cửa đã vác cô lên vai mang đi

" Ồ bỏ em xuống, Này " Đấm nhẹ vào lưng hắn

"....." Đáp lại cô là sự im lặng mờ ám

Đặt Lạc Uyên lên giường, hắn quay lưng về phía tủ kính lấy một chai nước và một viên thuốc cho cô

" Em uống đi " Nói rồi hắn đi vào nhà tắm

Lạc Uyên k biết là thuốc gì nhưng cũng nghe lời uống vô. Hắn đứng trong nhà tắm nhìn mà chỉ thầm cười

" Trách em quá ngây thơ vợ yêu "

Chỉ 2" sau, cơ thể Lạc Uyên nóng bừng lên. Hơi thở bất giác nặng nề hơn. Cảm giác thật khó chịu. Cô chỉ muốn được thoả mãn ngay bây giờ. Hạ thân cũng k hiểu sao tự động chảy nước làm ướt hết cả quần ngoài. Lúc này nhận ra uống phải thuốc kích dục thì đã muộn. Lạc Uyên thực cần Mạc Đình Phong. Cô lết từng bước đến trước cửa nhà tắm

" Cốc...cốc... " Lạc Uyên hai chân bủn rủn khó khăn dựa vào cửa để đứng vững

" Sao vậy? "

" Phong.....em nóng..... "

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Ác Ma Uía Sùng Háo Sắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13

Từ sau Death k chú thích chương nào H nữa nha vì Death nghĩ sẽ nhiều lăm nên mọi người cứ bình từ (bình tĩnh + từ từ;) mà đọc nghen!!!

Thân gửi!!!!

" Phong.....em nóng..... "

" Em muốn gì? "

" Em....muốn tắm "

" Vậy anh ra cho em tắm "

" Em muốn tắm với anh " Giọng Lạc Uyên lí nhí

" Em vào đi "

Vừa mở cửa ra cô liền đối diện với thân hình NUDE 100% của Mạc Đình Phong. Tuy k phải lần đầu nhưng nó làm cô kích thích thêm. Lại nhìn cự vật hàng ngày làm cô rên lên vì sướng. Lạc Uyên liền đỏ mặt

" Em muốn tắm mà, lại đây " Hấn nhìn đáng về cô mà bật cười

Đóng cửa lại đi thêm hai ba bước tới chỗ Mạc Đình Phong. Lần này là cô chủ động. Vòng tay ra sau cổ ôm lấy hấn, kiễng chân lên rồi hôn. Kỹ thuật của cô cũng tạm ổn. Nhìn bảo bối như này hấn rất hài lòng

Thấy cô có vẻ mới vì kiễng, hấn bế thốc cô lên. Theo phản xạ liền đưa hai chân quăn quật lấy thân hấn. Bây giờ cự vật kia chỉ cách động huyết một lớp quần thể thao. Hấn đề cô quay vào tường mà hôn lấy hôn để, bên dưới còn k ngừng cọ sát

Dưới vòi nước, chiếc áo phông trắng rộng của Mạc Đình Phong dính vào cơ thể Lạc Uyên. Cô còn k mặc đồ lót. Từng đường cong dần lộ ra. Ánh đèn bên trong màu vàng nhạt lại càng tăng sự ám muội

Cả hai đều ướt hết. Hấn cúi xuống gặm mút trái cheery cách một lớp áo. Điểm hồng dần chuyển sang đỏ thắm. Lạc Uyên k ngăn nổi mà rên lên. Hấn k ngừng đưa đầu về phía cô

Là cô uống thuốc kích dục nhưng có vẻ Mạc Đình Phong động dục nhiều hơn. Hấn dùng tay xoa nắn cánh hoa, vì vải cọ vào mà khiến cô vừa ngứa vừa sướng

Cô đặt tay lên cự vật kia vuốt ve. Lần đầu tiên cô chạm vào nó như vậy. Hấn cảm nhận được bàn tay mềm mại đang cảm " Tiểu đệ " liền nhếch môi tạo thành đường cong hoàn hảo

Để cô đứng xuống hấn mới cời đồ cho cô. Hấn mở tủ kính nhà tắm lấy ra một cái trứng rung màu pink. Ban đầu là hạt châu nhỏ. Hấn k chần chừ nhét vào bên trong cô và bật mức rung cao nhất. Đột nhiên bị đột kích mạnh, hai chân Lạc Uyên nhũn ra, hai tay bầu vú vai Mạc Đình Phong

" Áaaa..... nó.....chạy khắp người..... umm.... em rồi..... aaa " Cô k thích mấy thứ sex toy này nhưng vì đang bị kích dục nên nhiệt liệt hưởng ứng

" Em cảm thấy thế nào? " Hấn đưa tay lên nhào nặn ngực cô

" Thật.....thật sướng.....ahh..... Phong..... " Dâm thủy k ngừng chảy xuống sàn

" Kẹp chặt vào, đừng để nó rơi ra "

" Umm.... anh ác..... " Nói vậy chứ Lạc Uyên vẫn kẹp hai chân lại, cảm nhận từng đợt rung

Bên trên hấn k ngừng mút rồi hôn rồi xoa bóp khắp nơi. Từng chỗ đi qua đều bị hôn rồi. Hai tay bóp mạnh cánh mông của cô

" Ph...phong..... Em muốn.....cái của anh.....umm....cơ.... "

" Em dâm quá tiểu bảo bối "

" Phải gọi sao để anh suy nghĩ "

" P..Phong~~~ "

"....."

" An..h..umm... yêu "

"....."

" C.h.ông...ah.... "

Hấn nhếch môi, banh rộng hai chân cô, đặt một chân lên vai mình rồi k từ tốn đút vào mà k thêm bỏ trứng rung ra

" Aaaaa.....bỏ cái....kia....ra đã..... "

Mạc Đình Phong coi như k nghe thấy mà tiếp tục ra vào. Trứng rung theo lực đi sâu vào trong. Vừa rung vừa sướng động huyết co bóp mạnh mẽ như muốn nuốt cả cự vật kia vào trong

" Ừm.m.....ááááá.....s.....sướng.....chết em..... nhanh.nữa..a.....aa.. "

" Mau nói. Ai làm em sướng?... " Đã biết cô dễ xấu hổ nhưng vẫn mặt dày hỏi

" Chồng...chồng làm em...sướng...AAaa.....sâu.....quá... "

Chỉ có một chân để chống nên Lạc Uyên hoàn toàn dựa vào Mạc Đình Phong. Miệng k ngừng nói những câu vô nghĩa. Hấn tăng tốc đẩy thêm vài phát rồi ra hết bên trong cô. Người cô giật giật đón nhận từng đợt tinh dịch của hấn

Mạc Đình Phong đặt cô lên thành bồn tắm, banh rộng hai chân. Hấn ngồi ngắm nhìn động huyết sưng đỏ vẫn còn chảy nước mà lao vào liếm mút như con thú đói. Lôi trứng rung dính đầy dâm thủy của cô hấn cho vào miệng cô. Lạc Uyên k còn là chính mình, ngậm lấy trứng rung

Bên dưới này hần đang ăn từng chỗ một. Cái lưỡi ẩm ướt và mềm như con rắn nhỏ chui vào người cô. Một dòng điện chạy khắp cơ thể khiến cô sướng phát điên. Tay nắm tóc hần ấn xuống. Hần tham lam uống sạch thứ nước chảy ra rồi còn hôn cô để cho cô cùng thưởng thức

" Đến vợ "

Lạc Uyên như hiểu ý liền quỳ xuống sàn. Hai tay vuốt ve cự vật của hần. Mạc Đình Phong k tha mà lấy trứng rung đút lại vào trong

" Em phải làm cả hai "

Lạc Uyên cố chịu. Đôi môi mềm mại lần đầu chạm vào đó. Hần chỉ ngửa đầu thưởng thức. Cái miệng nhỏ của cô cắn bản k thể dứt hết của hần vào. Phần thừa cô dùng tay vuốt ve. Lúc đầu còn hơi ngượng chứ càng sau càng nhanh dần. Như đứa trẻ ngậm mút cây kem sợ ai lấy mất cô làm hần sướng như tiên, rất nhanh bắn hết trong miệng cô. Nuốt được k phải dễ nên có chút chảy ra nơi khoé môi

Lại đến trứng rung. Nó như nâng cao dục vọng của Lạc Uyên khiến cô cảm thấy bên dưới trống vắng hơn bao giờ hết. Nhìn dáng vẻ của cô..... Thập phần dâm đảng

Mạc Đình Phong bế cô lên giường. Hần say mê ngắm nhìn hoa huyết sung đỏ, ướt át và rút trứng rung ra, kèm theo đó là dâm thủy ồ ạt chảy. Có vẻ thuốc chưa hết tác dụng cô quàng tay ra sau cô hần

" Vợ muốn tự động k? "

" Umm "

Hần nằm xuống để cô trên thân mình. Lạc Uyên bắt đầu phối hợp. Nâng mông lên đặt cự vật trước cửa mình rồi ngồi xuống. Hồng từ từ cử động lên xuống, đưa đẩy, miệng tiếp tục rên rỉ

" Aaa..... thật sâu..... sur.....sướng quá..... "

" Hự...em làm tốt lắm "

" A...A....aaa.....umm....em....ra.... "

Hần cũng nhanh chóng bắn hết vào trong. Lạc Uyên gục đầu lên ngực Mạc Đình Phong thở gấp

Lật cô úp xuống, hần xem xét có nên làm từ phía sau hay k. Cảm nhận hậu huyết mẫn cảm có vật thể lạ xâm nhập làm cô giật mình rên lớn

" AAAaa..... dừng..... ở đó..... àaaaaáhh..... đau.uu....mau....dừng...um.m...a....rút ra... "

" Bây giờ mà dừng chỉ có nước liệt thôi cưng "

Mạc Đình Phong tiếp tục đẩy cự vật vào sâu bên trong mặc cô lắc đầu. Hậu huyết chưa từng được khai phá, nay lại bị hần mạnh bạo ra vào. Lạc Uyên cũng chịu dành cho hần hành xác. Mãi rồi hần mới bắn, cô k còn chút sức lực nào để chơi với hần nữa

" Minh nghĩ nha "

" Em như vậy nghĩ là nghĩ thế nào " Cự vật kia chưa dụ xuống đã bắt đầu ngóc lên

" Em mệt lắm "

" Anh động k phải em "

Lạc Uyên mệt là đi hần vẫn nằm lên người cô mà ra vào. Cô cũng kệ cho hần lộng hành. Chắc phải tầm 1h sáng hần mới tha cho cô và ôm cô ngủ

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Ác Ma Úa Sùng Hảo Sắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14

Mở mắt ra đã là 12h trưa. Lạc Uyên toàn thân rã rời, mệt k tả nổi. Bên cạnh còn có một Mạc Đình Phong đẹp trai ôm lấy cô. Ngắm nhìn khuôn mặt ấy mỗi buổi sáng như trở thành thói quen của Lạc Uyên

" Vợ yêu " Hần nắm bàn tay đang sờ gương mặt mình

" Umm "

" Yêu em chết mất "

" Đồ biến thái "

Hắn bế cô đi tắm, mặc đại một cái váy ngủ k đồ lót rồi xuống nhà. Hôm nay hắn cho người giúp việc và quản gia nghỉ vì là chủ nhật, hắn muốn "riêng tư" với cô nhiều một chút. Cả Mạc Tử Nhiễm cũng bị đuổi đi đâu đó rồi

" Em muốn ăn gì? " Mạc Đình Phong đeo tạp giề đi vào bếp

" Anh nấu gì thì em ăn đó " Lạc Uyên nằm trên sofa bật TV

Tự dưng cô nhớ đến tối qua đã k ngần ngại gọi hắn là chồng. Nghĩ lại mà thấy thật ngượng

Khoảng 10" hắn mang lên một đĩa bít tết, chai sữa tươi cùng biểu cảm ôn nhu hết sức. Ra hiệu cho cô ngồi lên đùi mình, hắn cắt thịt rồi đút từng miếng cho Lạc Uyên. Đang ăn trên TV đưa tin

" Tin nóng: Chỉ 2 tuần nữa chúng ta sẽ được chào đón Tuần lễ thời trang TQ. Đây là sự kiện thời trang nổi bật nhất cả nước cùng sự góp mặt của đông đảo người mẫu, nhà thiết kế và các tập đoàn lớn nhỏ... " Nói là Thời trang TQ nhưng cũng là do Mạc thị tổ chức

Lạc Uyên thờ dài. Mạc Đình Phong như hiểu tâm ý của cô, đặt đĩa đồ ăn xuống ôm lấy vòng eo nhỏ thật chặt, đặt cằm lên vai cô

" Em muốn giải quyết sao? "

" Haizzz, chúng ta phải đặt lợi ích công ty lên trên hết. Mời Lôi Thu làm người mẫu chỉ có lợi k có hại nên em nghĩ sẽ k sao đâu "

" Nếu cô ta muốn giành anh với em "

" Cô ta dám " Khấp gương mặt tòa ra sự chán ghét

Hắn chỉ cười rồi rùi đầu vào hõm cổ Lạc Uyên. Hít hơi bạc hà nhẹ, hắn bắt đầu hôn mút rồi cắn. Hơi nóng phả vào người làm Lạc Uyên hơi run, còn khẽ rên nhẹ

" Umm.....amm.... "

Bàn tay k yên phận bắt đầu lần xuống dưới. Vì k mặc đồ lót nên hắn dễ dàng tìm đến động huyệt trên đùi

" Vợ yêu anh cũng đôi " Giọng hắn khàn đi " Và anh muốn ăn em "

" Ummam..... Tối qua c...chưa đủ sao?.....aa... "

" Chưa bao giờ là đủ "

Thế là hắn đè cô xuống sofa và "khởi nghiệp" cả ngày. Cô chỉ khó hiểu sao hắn sinh lực mãnh liệt như vậy?

2 tuần rồi cũng trôi qua, Lạc Uyên dồn hết tâm sức vào bộ thiết kế đợt này. Nhưng nào có yên với Lôi Thu. Bất cứ bộ nào Lạc Uyên thiết kế cô ta liền chê bai đủ thứ k chịu mặc cho dù nó rất đẹp. Đến khi Lạc Uyên thực sự khó ở và bức mình liền làm một bộ cánh màu đen nhìn y như phù thủy cho cô ta thì Lôi Thu lại đồng ý. Thật khó hiểu

Cuối cùng Tuần lễ cũng đến. Hôm nay ở nơi tổ chức đông nghẹt người. Toàn bộ đều là khách mời cao quý thuộc các công ty và hãng thời trang lớn khắp cả nước. Ngoài ra còn bao nhiêu người mẫu, chân dài cũng có mặt

Mạc Đình Phong thì khỏi chê. Hắn mặc bộ vest âu xanh dương đậm, thắt cà vạt đen cùng đôi giày da đắt đỏ

Lạc Uyên k mặc gì nhiều vì đến với tư cách nhà thiết kế. Cô chỉ bận sơ mi trắng, quần bò rách gối. Tóc buộc gọn sau gáy, trông rất giản dị mộc mạc

Mạc Đình Phong vào chỗ ngồi dành cho VIP còn Lạc Uyên đến phòng thay đồ của người mẫu. Lôi Thu như bà hoàng ngồi make up

" Mọi người chuẩn bị xong chưa. Hôm nay phải trình diễn thật tuy..... "

" Chị Lạc ơi " Cô chưa kịp nói thì một cô người mẫu hót hải chạy tới

" Có chuyện gì? "

" Một số bộ đầm bị rách mất rồi "

" Rách rồi? Sao có thể? Chỗ dễ trang phục chỉ có..... " Lúc này Lạc Uyên quay sang nhìn Lôi Thu

Cô ta bắt gặp ánh mắt liếc nhìn vai nhếch môi tỏ vẻ khiêu khích. Lạc Uyên cắn bản k chấp nhận cô ta nhưng đồ rách rồi thì mặc thế nào?

Cô định sẽ lấy mấy bộ mang từ nhà đến vì nó cũng do cô thiết kế nhưng những mẫu đó là may riêng theo size của cô nên k ai mặc được. Đúng lúc bức bối nhất thì cái tên MFashion vang lên

" Sau đây là công ty chủ nhà sẽ mở màn Tuần lễ thời trang của chúng ta " Ông MC giới thiệu lưu loát

Lạc Uyên thực sự hết cách rồi. Cô đứng nhìn một vài người mẫu lựa thừa lên sân khấu. Lôi Thu đi qua còn huých vai

" Tôi sợ ý làm rách mấy bộ rồi. Làm sao đây? " Cô ta cười rồi đi lên

Nhìn vào gương mặt cô đen thui nhưng rồi nhanh chóng nghĩ ra một cách. Cả hội trường đang thán phục những bộ váy của chủ nhà và khen ngợi nhan sắc của Lôi Thu. Cô ta đắc ý lắm mà đâu được như ý. Lạc Uyên nhẹ nhàng bước ra từ trong cánh gà

Cô mặc một bộ đầm dạ tiệc hai dây làm lộ cả tấm lưng trắng ngọc. Váy làm bằng lụa đỏ xẻ tà đến ngang đùi khoe đôi chân trắng dài cùng đôi giày cao gót đen. Mái tóc đang buộc đã thả ra xoã ngang vai, phần đuôi còn xoắn nhẹ trông bông bênh quyen rũ. Gương mặt nhìn là biết k trang điểm nhưng lại thanh tú, xinh đẹp đến lạ thường

Mạc Đình Phong thấy bảo bối mặc như vậy có chút ghen nhẹ vì nam nhân ở đây đều dồn mắt vào cô nhưng mọi sự ghen tuông được che đi bởi đôi mắt lạnh lùng

Phân mở màn độc đáo của đội chủ nhà khiến cánh nhà báo đứng ngồi k yên. Đặc biệt là nhà thiết kế kiêm người mẫu trẻ kia. Quá tài giỏi, quá xuất sắc, đó là những gì họ khen Lạc Uyên

Đương nhiên Lôi Thu có phen phần nộ và bị lu mờ k hề nhẹ. Cô ta tức tối ngồi liếc Lạc Uyên đang được các người mẫu khác đến vây quanh chào hỏi

Bấy giờ chả ai để ý bên trong phòng thay đồ có đàn ông. Là Mạc tổng - Mạc Đình Phong. Cả lũ nhanh lẹ đứng gọn lại chào hỏi các thứ rồi còn tranh thủ "khoe thân". Chẳng mấy phụ nữ nào lại k muốn được lên giường với hần

" Mạc tổng, anh ngoài đời còn đẹp hơn trên báo "

" Lần đầu tiên tôi gặp người đẹp trai như anh, hìhì "

" Quá khen "

Lạc Uyên có một sự ghen nhẹ nhàng. Hần còn cố tình bắt chuyện cùng mấy cô gái kia làm cô khó chịu mà định bỏ ra ngoài. Vừa đi đến cửa liền có bàn tay to đặt ngang eo cô giữ lại

" Vợ yêu em định đi đâu? " Giọng hần trầm ổn

" Bỏ ra. Anh lo nói chuyện với mấy em chân dài đi " Cô phụng phịu gỡ tay hần

" Em ghen? " Mà nào hần có thả

" Sao em phải ghen? K phải người yêu càng k phải vợ chồng sao em phải ghen chứ "

" Chân em cũng dài lắm đấy " Câu nói này khiến hần có chút suy nghĩ

-----_-----+-----+-----

Hết chương 14

Đọc vui vẻ

Death k biết viết ngược nha mà từ giờ phải ngược rồi. Ahuhu TT

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Ác Ma Uía Sủng Hảo Sắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15

Bước ra ngoài sảnh, Lạc Uyên gặp một người đàn ông và một người phụ nữ đã có tuổi. Họ tới bắt chuyện vì nhận ra cô. Lúc này Mạc Đình Phong chạy đến. Điều làm cô ngạc nhiên là

" Ba... Mẹ... "

Mạc Đình Phong cũng ngạc nhiên chẳng kém khi thấy bố mẹ mình. Mạc Từ Nhiễm cũng từ đâu chạy chân sáo đến. Thì ra là Mạc Gia, quả đúng như lời đồn. Chủ tịch tập đoàn họ Mạc là Mạc Kiến Quốc - bố Mạc Đình Phong. Người phụ nữ trông đã có tuổi nhưng vẻ đẹp mặn mà - Hiểu Linh - mẹ Mạc Từ Nhiễm. Hai ông bà vui vẻ ôm hôn hai đứa con trai. Bất ngờ Hiểu Linh quay sang Lạc Uyên hỏi

" Ta nhìn cháu rất quen, cháu là... "

" Cháu là Lạc Uyên. Hiện đang là trưởng phòng thiết kế của Mạc Thị " Cô cười nhẹ

" Mẹ, mẹ k nhớ bảo bối của mẹ sao? " Mạc Từ Nhiễm tự nhiên chen ngang

" Thôi đi ông tướng, lớn rồi còn lảm chuyện "

" Ba mẹ mau vào trong đi " Mạc Đình Phong có vẻ điềm tĩnh hơn, nhanh chóng giải tán

Đợi sau khi bố mẹ đã đi, hắn kéo Lạc Uyển vào xe rồi một đường phóng về nhà. Suốt đường đi cả hai không nói gì nhiều. Hắn chỉ hỏi cô có đói k, có mệt lắm k rồi lại im lặng. Cô đang khó xử khi ở nhà hắn vì chỉ chút nữa khi tuần lễ thời trang kết thúc ba mẹ Mạc Đình Phong sẽ quay về. Nếu họ nhìn thấy cô ở trong nhà thì sao? Cô phải nói gì? Nói rằng mình bị con trai họ cướp đi lần đầu nên phải ở bên cạnh anh ta? Nếu k thì nói là bạn của Mạc Từ Nhiễm, muốn ở nhờ một thời gian?... Thật là rắc rối

" Em đang nghĩ gì vậy? " Mạc Đình Phong đi đến cùng một cốc sữa

" Em đang nghĩ có nên đến khách sạn để lánh nạn một thời gian không "

" Sao phải lánh nạn? " Chân mày hắn hơi nhíu lại

" Em.. "

Chưa kịp nói xong thì ngoài sân vang lên tiếng ô tô. Lạc Uyển lo lắng, run run đi xuống cùng Mạc Đình Phong. Ông bà Mạc vẫn đang vui vẻ nói chuyện, nhìn thấy cô liền tâm trung vào

" Đình Phong, con đem cả công việc về nhà sao? " Mạc phu nhân lên tiếng

" Mẹ, cô ấy không phải công việc, đây là người yêu của con "

Với câu nói này đương nhiên ai cũng bất ngờ. Hai ông bà nhìn nhau khó xử

" Dạ... Bây giờ mới được chào hỏi đằng hoàng. Cháu chào hai bác "

" Phong, chuyện tình cảm ta tùy con quyết định nhưng còn Lôi Thu " Mạc lão gia gương mặt nghiêm nghị

" Ba con và cô ta đã kết thúc 3 năm trước rồi. Ba mẹ cũng biết mà "

" Khoan... Tại sao lúc này cô ấy lại nói khác... " Mạc phu nhân chân mày trĩu xuống

Flash back

Hai ông bà sau khi dự tiệc liền đi về. Mạc Từ Nhiễm thì không thấy đâu, chỉ thấy một cô gái đi đến chào hỏi. Mạc phu nhân nhanh chóng nhận ra con dâu hụt của mình

" Con chào ba, mẹ " Lôi Thu cúi người

" Đình Phong, nó có biết cô ở đây không? " Mạc Kiến Quốc tuy không biết chi tiết việc năm xưa nhưng cũng ngầm hiểu Lôi Thu đã bỏ mặc con trai mình

" Dạ anh ấy biết và chúng con đã quay lại rồi "

" Quay lại? Sau ngần ấy việc cô đã làm sao? " Hiểu Linh không tin con trai dễ dàng bỏ qua như vậy vì chính bà đã chứng kiến Mạc Đình Phong đau khổ đi tìm Lôi Thu

" Thật sự chúng con đã quay lại nhưng vì một số chuyện nên con vẫn chưa dọn về... "

" Nếu cô không có chỗ nào đi thì cứ về Mạc gia ở tạm. Đến khi sự việc rõ ràng rồi tính tiếp " Mạc phu nhân nói vậy khiến cô ta vui mừng nhưng trong giọng nói có phần thương hại

Lôi Thu đương nhiên mừng thầm trong lòng mà nhanh chóng về nhà dọn đồ, trước khi đi còn

" Lúc đến con sẽ dẫn theo một người nữa "

Hai ông bà không hiểu chuyện gì đành đi về

End.

" Cô ta nói thế sao? Trơ trẽn... " Mạc Đình Phong được một con nóng mấu "nhẹ"

Ngoài cửa vang đến tiếng ô tô, tất cả nhìn ra. Lôi Thu bước xuống cùng đồng hành lý và đằng sau là một bóng người nhỏ nhỏ. Mặt cô ta hớn hờ, thản nhiên như nhà mình

" Ba mẹ... "

Chưa để cô ta nói hết anh liền tức giận gằn giọng

" Cô dám nói dối ba mẹ tôi lại dám đến đây? Mau biến đi "

" Phong, nghe em nói đã "

Lôi Thu đưa tay ra sau lưng. Tất cả dồn mắt vào một bé gái có mái tóc đen cột gọn sau lưng, làn da trắng cùng đôi mắt nâu đang nhìn xuống đất

" Em chỉ muốn đưa con chúng ta về với bố nó thôi "

" Cái gì? "

Ai cũng ngạc nhiên riêng Mạc Đình Phong còn có chút sợ. Nỗi sợ còn hơn nghe tin Mạc Thị mất giá cổ phiếu. Chỉ sợ Lạc Uyên của anh...

Người từ nãy giờ im lặng hết nhìn Mạc Đình Phong lại nhìn sang cô bé kia... hình như có chút giống nhau. Đầu óc Lạc Uyên đang rối bời, mọi chuyện xảy ra quá nhanh. Căn bản cô không hiểu gì cả thì nó đã đến. Cuối cùng thì cô như muốn ngất, cố gắng đi khỏi đó

" Cháu xin lỗi. Cháu nghĩ mình nên đi "

Nói xong Lạc Uyên liền nhắm cửa mà tiến. Hai tai cô không nghe thấy gì nữa ngay cả tiếng Mạc Đình Phong gọi cô. Nhưng cô chắc chắn mình đã nghe được gì đó từ Lôi Thu

" Cô thua rồi "

Lạc Uyên cười nhạt lao ra đường, nhanh chóng lên một chiếc taxi chạy vào trung tâm thành phố. Ngồi trên xe nước mắt cô cứ tự lăn dài trên má. Bác tài xế đã già thấy có người đàn ông đuổi theo thì như hiểu chút gì đó nên tăng tốc và cho cô khóc. Anh nhìn chiếc xe rồi vô vọng quỳ xuống. Trời bắt đầu mưa...

-----_-----+---+-----

Hết chương 15

Đọc vui vẻ

Sorry vì mấy nay bỏ bê truyện nhưng thật sự Death không có thời gian để nghĩ chứ đừng nói là viết. Death sẽ cố gắng ra truyện thường xuyên!!!

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Ác Ma Uá Sủng Hảo Sắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

2h sáng

Lạc Uyên đang ngồi một mình đã uống khoảng 5-6 chai rượu. Uống để say nhưng đầu óc cô lại vẫn tỉnh táo. Từ đó giờ lần này cô khóc nhiều quá, hai mắt thâm muốn dính vào nhau, tóc tai bù xù trông thê thảm đến đáng thương

" Reng... reng... " Lạc Uyên dùng chút sức lực cuối cùng gọi điện

" Alo " Đầu dây bên kia có vẻ hơi bực bội

" Từ Nhiễm, bạn yêu. Ước... Cậu đang ở đâu vậy? " Cô cầm ly rượu quay qua quay lại

" Cậu... say sao? "

" Mình không say nhưng mình ước

... thực sự cần cậu lúc này. Mau đến đi... mình... mệt... " Giọng nói vừa nấc vừa nghẹn như muốn khóc

" Anh trai tớ đâu? " Mạc Từ Nhiễm bắt đầu thấy lo

" Tên đáng ghét đó... Tớ bỏ hán rồi... Hi... " Cô nhìn vào khoảng không mà cười chua xót, nước mắt cũng tự lăn xuống hoà vào ly rượu đắng

" Cậu đang ở đâu? "

" Minh... Tút...tút...tút... " Lạc Uyên gục xuống bàn

" Alo... Lạc Uyên "

Mạc Từ Nhiễm nhanh nhanh tìm định vị của Lạc Uyên, vừa đến đã thấy cô ngủ gục trên bàn nhưng khuôn mặt cô sao thế này. Lạc Uyên đánh đá xinh đẹp hằng ngày bây giờ đã sưng hết hai mắt. Người thì càng lúc càng lạnh, chẳng biết đã khóc bao lâu mà đến vậy cũng ướt

Nhìn là biết không thể đưa về nhà nên Mạc Tử Nhiễm đã đưa Lạc Uyên đến nhà Diệp Hoa. Sau khi căn dặn vài thứ thì Tử Nhiễm lái xe về nhà. Vừa vào nhà đã thấy Lôi Thu làm anh ngơ ngác. Bên cạnh còn là bé gái lạ mặt. Ngó quanh lại không thấy Mạc Đình Phong đâu cả

" Sao cô lại ở đây? "

" Linh Chi, chào chú đi con " Lôi Thu nói với đứa bé

" Con chào chú "

" Mẹ, cô bé này là ai? Mà sao mẹ lại để người đàn bà này vào nhà? Anh trai con đâu? "

" Tử Nhiễm, đây là cháu gái con. Còn anh con đang ở trên phòng "

" Gì mà cháu gái... " Mạc Tử Nhiễm như hiểu ra gì đó liền tròn mắt " Thì ra vì vậy mà Uyên lại uống say "

" Cô ta gọi cho em sao? Tưởng tốt đẹp lắm ai ngờ lại muốn quyến rũ cả hai anh em " Lôi Thu giả bộ bất ngờ, nói khích

" Chuyện này...? Tử Nhiễm "

" Mẹ, đừng có tin cô ta. Lôi Thu tôi cho cô biết, Lạc Uyên là bạn tôi. Nếu vì cô và đứa con không chắc có phải của anh tôi, làm cô ấy thành ra thế kia thì cô liệu đấy "

Lúc này có tiếng chân từ trên tầng đi xuống. Mạc Đình Phong sau 1 đêm trông như cái xác không hồn, vui mừng nhìn Mạc Tử Nhiễm, nắm lấy hai vai

" Tử Nhiễm, Lạc Uyên của anh. Cô ấy gọi cho em đúng không? Cô ấy không chịu nghe máy "

" Anh " Mạc Tử Nhiễm nghiêm mặt " 2 năm nay, đây là lần đầu tiên em thấy Lạc Uyên say như vậy. Em nghĩ sẽ còn lâu cô ấy mới nghe máy của anh "

Mạc Đình Phong như hiểu được, bảo Tử Nhiễm lên phòng nói chuyện. Còn Lôi Thu, một cái anh cũng không thèm liếc. Mạc phu nhân sắp xếp chỗ ở, căn dặn người giúp việc vài thứ rồi đi nghỉ. Lôi Thu căn bản không quan tâm Linh Chi mà chỉ ngồi tính kế. Quay lại được Mạc gia không có nghĩa cô ta an toàn

" Anh hai. Chuyện đứa bé... là thật sao? " Mạc Tử Nhiễm ngồi vắt chân trên sofa

" Anh thật sự không biết nữa " Mạc Đình Phong vò đầu

" Em nhớ hồi đó hai người đầu thân mật đến mức... "

" Từ lúc quen nhau anh không bao giờ vượt quá giới hạn cả, chỉ là... "

" Là gì? "

" Lần sinh nhật trước đây anh uống say quá nên không nhớ gì, chỉ thấy sáng hôm sau ngủ dậy cô ta đã nằm cạnh rồi "

" Cô ta bỏ đi 3 năm, đứa bé nhìn vẫn còn nhỏ như vậy chắc chắn là có thai từ trước đó. Nếu đã biết mình có con thì tại sao cô ta lại bỏ đi "

" Bây giờ anh thực sự không quan tâm cô ta "

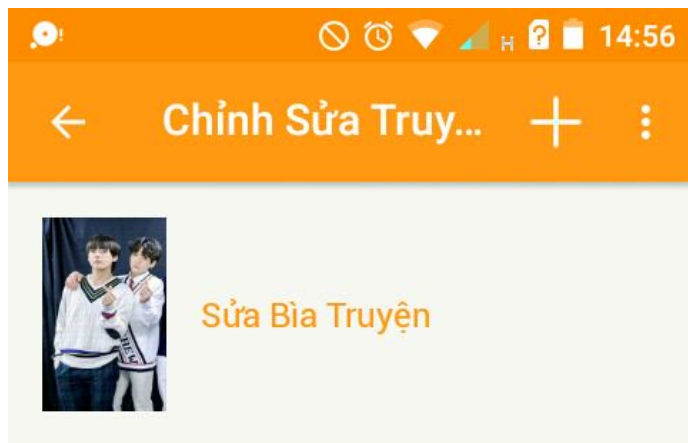
" Em thắc mắc. Tại sao một lần có thể có thai, trong khi anh với Lạc Uyên... cũng gần 1 năm rồi " Mạc Tử Nhiễm chìm trong suy nghĩ

" Tử Nhiễm. Mấy ngày này em hãy chăm sóc Lạc Uyên. Anh biết dù có đến thì cô ấy cũng không nghe anh giải thích. Anh sẽ thử xét nghiệm ADN. Thực chẳng muốn đó là con anh "

" Em biết rồi, anh yên tâm "

----- Cắt cắt cắt -----

Có 1 sự pr nhẹ nhàng cho fic mới

Tiêu Đề Truyện

[Shortfic] Khi thần tượng là..... GAY

Mô Tả Truyện

* Đọc thì biết *

Ai k thích boyxboy thì clickback nhanh và luôn
giùm nhau nha

Tags

bts

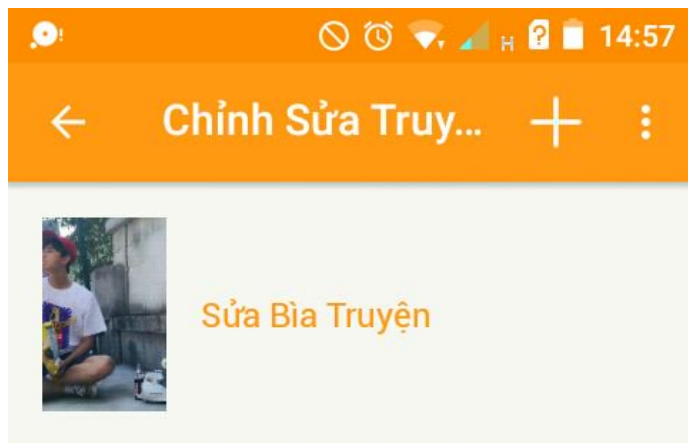
dammei

death

hiệ

Thể loại Truyện

— 1 —

Tiêu Đề Truyện

Góc Trả Bài [BTS/LBGT]

Mô Tả Truyện

* Đọc thì biết *

Trả bài cho " Tổng tài ác ma ưa sủng háo sắc "
Chủ yếu viết về BTS, nổi cơn điên thì LBGT
hoặc đoán linh tinh,...
Tóm lại ai không đọc được hoặc không thích
thì nhẹ nhàng lướt cho tôi nhờ :v

Note: Mang đi nhớ nói

Tags

bts

dammei

death

hiệ

Còn chap nữa nhưng mà thôi, chưa đăng vội. Mọi người thử suy đoán diễn biến tiếp theo đi. Death không ngược nặng đâu (Vì có biết ngược đâu ~)

Vậy nha! <3

-----_-----+-----+-----

Hết chương 16

Đọc vui vẻ

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Ác Ma Ưa Sủng Háo Sắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17

Khi Mạc Từ Nhiễm đến, Lạc Uyển vẫn còn ngủ nên anh thay đồ rồi đến công ty. Từ Nhiễm vừa đi một chút Lạc Uyển cũng tỉnh. Mở mắt ra cô thấy toàn một màu tối thui, đầu óc choáng váng quay cuồng. Lạc Uyển cố gắng chống hai tay ngồi dậy, dựa lưng vào đầu giường. Cảnh tượng say khướt, thảm hại của đêm qua hiện về. Bây giờ cô chỉ thấy đau đầu, nhìn xung quanh. Đây là đâu? Lạc Uyển bước xuống giường, khó khăn đứng dậy. Sàn nhà như rung chuyển làm cô ngã một cái rồ đau. Diệp Hoa nghe trên tầng có tiếng động liền chạy lên

"Chị có sao không?" Diệp Hoa giúp Lạc Uyển đang ngồi dưới đất đứng lên

"Diệp Hoa? Đây là đâu?"

" Tôi qua chị say quá nên Từ Nhiễm đưa chị đến nhà em "

" Ra là nhà em. Cảm ơn em. Mà khoan... Từ Nhiễm? Hai người thân thiết từ khi nào vậy? " Lạc Uyên cố gắng mỉm cười

" Ahh, bọn em... "

Chưa kịp nghe Diệp Hoa nói gì thì Lạc Uyên bỗng cảm thấy khó chịu, liền một đường tìm nhà vệ sinh. Cô nôn thốc nôn tháo đến nỗi nôn hết mọi thứ từ hôm qua mất rồi. Diệp Hoa đứng vỗ lưng nhẹ cho Lạc Uyên vài cái, lại chạy xuống tầng lấy cháo lên. Lạc Uyên nôn xong cảm thấy cơ thể trống rỗng, bước không vững đi về giường ngủ. Một lúc, Diệp Hoa bê bát cháo cùng canh giải rượu

" Chị cố ăn một chút rồi uống bát canh này đi. Sẽ đỡ mệt hơn đấy "

" Làm phiền em rồi "

Lạc Uyên múc lấy một muỗng cháo đầy nhưng vừa đưa lên miệng đã xộc vào mũi một mùi tanh khó ngửi. Cái mùi này lại khơi lại cảm giác buồn nôn nên cô hất thẳng bát cháo xuống và vào nhà vệ sinh nôn tiếp. Lần này lại khác, cô thấy buồn nôn nhưng cố gắng thế nào cũng không nôn được

" Em cho gì vào cháo vậy? "

" Em... chỉ cho một chút tinh dầu cá thôi mà. Em nghĩ nó sẽ tốt hơn cháo không... "

" Tinh dầu cá? " Lạc Uyên nhăn mặt

" Vâng. Em xin lỗi. Em không biết chị không ăn được... " Diệp Hoa cúi húi dọn

" Diệp Hoa, em không phải xin lỗi "

" Dạ? "

" Vì chị vốn không dị ứng với cá " Cơ mặt Lạc Uyên càng lúc càng khó coi

Diệp Hoa thần thờ nhìn Lạc Uyên đang lăm nhăm gì đó rồi bay cái vèo ra ngoài

" Chị đi đâu vậy? Chị chưa khỏe mà. Chị Lạc Uyên... " Diệp Hoa chạy theo nhưng xuống tầng đã không còn thấy Lạc Uyên nữa

Về phần Mạc Từ Nhiễm. Sau khi đến công ty giúp Mạc Đình Phong giải quyết một số tài liệu thì anh cũng không có hứng làm việc nữa nên quay về nhà Diệp Hoa. Đi lên tầng thì không thấy Lạc Uyên đâu chỉ thấy Diệp Hoa đang dọn đồng cháo đổ dưới sàn. Mạc Từ Nhiễm nhẹ nhàng từ phía sau đặt tay lên vai Diệp Hoa làm cô được phen hết hồn

" Em đang làm gì vậy? Lạc Uyên đâu? "

" Em cũng không biết chị ấy chạy đâu nữa, chưa kịp ăn gì đã nôn đến hai lần rồi đi mất "

" Con bé này đúng là... Không lẽ chạy về đó "

" Về đâu cơ? "

" Không có gì, anh về nhà chút rồi quay lại "

" Vâng "

Mạc Từ Nhiễm chỉ lo bà bạn mình về cái nhà đang "chứa chấp" Lôi Thu rồi làm loạn thì chết. Nhưng thực ra nơi Lạc Uyên đến là...

" Bác sĩ nói gì... "

" Chúc mừng cô đã có thai. Cái thai đã được gần 1 tháng rồi "

" Khoan đã, gần 1 tháng nhưng tại sao tôi không có biểu hiện gì khác thường cả? "

" Đó là do cơ thể mẹ khá mệt mỏi và hay thức khuya, làm nhiều việc, dẫn đến nhịp thai hơi yếu nên mới không có những biểu hiện rõ rệt của người mang thai bình thường "

" Vậy là mình thật sự đã có thai với Mạc Đình Phong rồi sao.. " Cô lăm bắm

" Tôi sẽ kê thuốc bổ và danh sách những đồ ăn có lợi để giúp thai nhi khỏe trở lại. Vậy nên mong cô hãy nghỉ cho đứa bé mà nghỉ ngơi và chăm lo sức khỏe của mình hơn nữa "

Lạc Uyên đi ra khỏi bệnh viện mà trên mặt không khỏi vui mừng lẫn lo lắng. Bây giờ cô chỉ muốn thật nhanh báo cho Mạc Đình Phong biết tin này. Vì mãi mê nhìn tấm ảnh chụp siêu âm mà Lạc Uyên không nhận ra mình đang bị theo dõi

" Thưa cô, Lạc Uyên vừa đi ra từ bệnh viện phụ sản. Chuyện này nên giải quyết thế nào? "

" Cô ta được lắm. Không biết vị trí của mình lại dám có thai. Bắt cóc cô ta rồi đưa đến nhà hoang xa thành phố. 1 tiếng nữa tôi sẽ đến " Lôi Thu đập máy trong tức

gần

Lúc này Mạc Tử Nhiễm về đến cửa nhà đã thấy Lôi Thu ngồi như vua trên sofa. Anh chẳng thèm để ý mà đi quanh nhà

" Cậu tìm cái gì mà đi qua đi lại vậy. Thật khó chịu "

" Ê, tôi có nên nhắc là cô đang "ở nhờ" nhà tôi không "

" Cậu... "

" Tử Nhiễm. Có chuyện gì vậy? "

Mạc Đình Phong chỉ mới chớp mắt được một chút, nhìn người ngom nhếch nhác đến khó tin

" Lạc Uyên không ở đây sao? "

" Cô ấy có thể ở đây được sao. Anh tưởng Lạc Uyên ở chỗ em "

" Em về đã không thấy đâu rồi, còn nghĩ sẽ chạy đến đây chứ "

Mạc Tử Nhiễm rút điện thoại gọi cho Lạc Uyên nhưng không ai bắt máy. Lôi Thu cũng nhanh chóng chuồn ra ngoài

" Con bé này đi đâu được nhỉ? "

" Cô ấy... có sao không? "

" Không sao mới lạ. Em thấy bảo chưa kịp ăn gì thì nôn hết rồi... nói linh tinh gì đó xong chạy đi mất... "

Hai anh em cùng lúc quay lại nhìn nhau

" Không ổn rồi, Lôi Thu đâu? " Mạc Tử Nhiễm nhìn xung quanh

" Anh sẽ cho người đi tìm " Mạc Đình Phong cũng cuống lên

Ở căn nhà hoang ngoài ngoài ô

Lạc Uyên bị trời bằng xích sắt và đang hôn mê vì bị tiêm thuốc. Loáng thoáng cô nghe thấy tiếng gày cao gót đi về phía mình. Càng lúc càng gần, một giọng nữ vang lên

" Lạc Uyên, mày mau mở mắt nói chuyện với tao "

Sau đó là cảm giác đau đớn vùng bụng do gậy hay thứ tương tự đánh liên tục. Lạc Uyên dù mê man nhưng vẫn luôn miệng lẩm bẩm

" Tha.. cho con tôi.. Xin mấy người.. "

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Ác Ma Uía Sùng Hảo Sắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18

" Lạnh... "

Lạc Uyên trông thật thảm thương. Khắp cơ thể là vết thương, vết cũ còn chảy máu thì đã có thêm vết mới. Bị đánh đập một lúc cô ngất đi, chỉ một lúc lại bị tạt nước lạnh. Lạc Uyên cố mở mắt, đứng trước mặt cô là mấy tên to con mặt hầm hầm dữ tợn. Lúc này một giọng nữ vang lên

" Cuối cùng mày cũng tỉnh "

" Lôi Thu, tôi xin cô. Tha cho con tôi "

" Cô thông minh như vậy chắc chắn biết điều đó là không bao giờ.. "

" Cô độc ác hơn tôi nghĩ nhỉ " Lạc Uyên khảy môi

"Lạc Uyên, tốt nhất mày nên ngâm mồm đi. Mày đừng trách tao độc ác mà hãy trách chính tên Mạc Đình Phong kia. Hoặc trách chính bản thân mày vì đã mang thai con của anh ta "

" Nhưng cô cũng có con với anh ấy mà, tại sao lại làm vậy với con tôi... Cô cũng là mẹ mà "

" Nếu đó là con của Mạc Đình Phong thật thì tao đã không phải tính nhiều kế như vậy với mày. Bây giờ chỉ cần mày biến mất thì tao sẽ làm mọi cách để có anh ấy... À có tài sản của anh ta mới đúng. Khi đó tao và tình nhân sẽ cao chạy xa bay và sống cuộc sống hạnh phúc "

" Cô rốt cuộc cũng chỉ là con đàn bà mờ mắt vì tiền thôi. Tại sao không có ai nghe thấy những lời dơ bẩn vừa rồi chứ "

" Khá khen cho lòng can đảm của mày khi dám lên giọng với tao nhưng hãy nhìn lại mình đi. Bây giờ không ai cứu được mày đâu " Lôi Thu quay người đi

" Tôi sẽ đi "

"Mày nói gì? " Cô ta dừng lại

" Chúng ta hãy làm một thỏa thuận đi. Tôi sẽ biến mất khỏi đây chỉ cần cô thả tôi đi "

" Được lắm, vụ giao dịch này rất tốt nhưng sao giờ. Tao không định đồng ý "

" Tôi xin cô... "

Lôi Thu quay lại nhìn một chút rồi nhếch môi gật đầu

" Được thôi "

Cô ta nói gì đó với bọn xã hội đen rồi sau đó Lạc Uyên lại ngắt đi

" Đã có tin tức gì chưa? " Mạc Đình Phong đang điên đầu đi tìm Lạc Uyên

" Xin lỗi tổng giám đốc, chúng tôi vẫn chưa thấy tung tích phu nhân... "

" Không tìm được thì mang đầu đến gặp tôi " Giọng nói vừa lạnh lẽo chết chóc vừa khàn truong

" Vâng "

" Em sẽ ra ngoài tìm. Không thể cứ ngồi đây mãi được "

Mạc Tử Nhiễm nhanh chóng chạy ra ngoài. Xuống nhà lại thấy Lôi Thu đáng ghét ngồi xem TV

" Lôi Thu, lúc này cô đi đâu? "

" Liên quan tới cậu? "

Từ Nhiễm không buồn đôi co với ả mà chạy thẳng ra xe. Chưa kịp đi xa thì thấy có gì đó như người nằm giữa đường. Anh xuống xe lại gần xem rồi hoảng hốt

" Lạc Uyên. Cậu sao thế này? Lạc Uyên. Tỉnh cho mình "

Lạc Uyên nhận ra giọng nói của Từ Nhiễm liền cố gắng nói gì đó

" Cậu nói gì cơ? " Anh có ghé tai xuống nghe

" C...con mình... Mau...mau cứu nó "

Lần này còn sốc hơn, Mạc Tử Nhiễm đưa Lạc Uyên vào xe rồi chạy tới bệnh viện. Bác sĩ cũng giật mình với tình trạng của cô. Một thai phụ sao có thể bị đánh đập dã man thế này

Mạc Tử Nhiễm muốn báo cho Mạc Đình Phong nhưng lại được Lạc Uyên dặn không được nói. Chị dâu và anh trai, chọn ai cũng không ổn. Nhưng anh không biết ở nhà đang xảy ra chuyện kinh khủng hơn

" Cậu chủ, có người gửi cái này đến " Quân gia đưa cho Mạc Đình Phong một phong thư

Trong thư là nét chữ đàn ông: " Khá khen cho Mạc Đình Phong yêu được một em cực phẩm. Thông minh như mày mà lại không biết bị cấm sừng, suýt chút nữa đi nuôi con người khác. Tao là đang có lòng tốt muốn giúp mày nên đã xử con nhỏ đó rồi. Lạc Uyên chẳng qua là con đi thèm khát đàn ông thôi. Vậy đấy "

Mạc Đình Phong đọc xong không tin vào mắt mình nữa rồi. Giờ anh đang phát điên, nắm chặt bàn tay vò nát tờ giấy ném đi. Lúc này bố mẹ anh về, Lôi Thu cũng từ đâu chạy ra. Hiếu Linh cầm tờ giấy lên đọc mà tý thì lên con đau tim

" Anh thấy chưa, cô ta chẳng tốt đẹp gì đâu " Lôi Thu cố gắng thêm dầu vào lửa

" Cô im mồm "

Mạc Đình Phong không muốn tin (Thì có phải thật đâu mà tin) lấy xe phóng đi. Anh cứ chạy xe mãi không biết đến đâu. Vừa lái anh tự cười bản thân

" Mày làm sao vậy Mạc Đình Phong. Bị lừa đến hai lần "

Anh khóc, hai khoé mắt đỏ ửng lên. Lúc này điện thoại rung nhưng anh không muốn nghe. Điện thoại tiếp tục rung lần 2 rồi lần 3 Mạc Đình Phong mới chịu nghe máy

" Alo "

" Sao em gọi anh không nghe vậy? " Mạc Tử Nhiễm gắt

" Anh đang đi hóng gió "

" Bây giờ còn có thể hóng gió? Lạc Uyên bị thương rồi. Nặng lắm. Anh mau đến đây đi "

" Lạc Uyên... bị thương. Anh sẽ đến ngay " Giọng điệu lo lắng nhưng lại như không quan tâm

Tại sảnh bệnh viện. Mạc Tử Nhiễm đứng chờ này giờ. Từ xa thấy con xe quen quen liền chạy tới. Mạc Đình Phong đi xuống gương mặt không có lấy một chút khăn trương

" Lạc Uyên ở trong kia... "

" Đọc cái này đi đã " Anh đưa tờ giấy ra

Mạc Tử Nhiễm chỉ biết trợn tròn mắt

" Là thằng khốn nào. Đừng nói anh tin cái này nhé "

" Anh cũng không muốn tin nhưng... "

" Nhưng? Nhưng anh đang nghi ngờ đúng không? "

"... "

" Nếu là vậy thì mời anh về giùm. Em không muốn Lạc Uyên tỉnh dậy đã thấy cái này "

Mạc Đình Phong chỉ biết im lặng đứng đó. Trời lại tối. Vậy là đã 2 ngày anh không được nhìn mặt cô rồi

Mạc Tử Nhiễm đi vào phòng bệnh thấy Lạc Uyên đã mê man tỉnh. Cô vẫy tay gọi Tử Nhiễm lại

" Đưa bé.. sao rồi? "

" Bác sĩ nói là không sao. Cậu yên tâm "

" Mình muốn đi khỏi đây "

"... "

" Mình không muốn quay về căn nhà đó. Xin cậu "

" Cậu không nói mình cũng sẽ gói cậu lại ném đi nơi khác "

" Vậy nhé, nhờ cậu "

" Mình chỉ lo ra nước ngoài sẽ ở đâu được đây. Nhà mình bên đó anh trai cũng biết "

" Thế nhà em thì sao? " Diệp Hoa ngồi chăm Lạc Uyên này giờ

" Nhà em? "

" Bố em là người Pháp mà "

" Nhưng vậy có làm phiền em không? "

" Không sao đâu. Bố mẹ em đi du lịch mấy tháng nay rồi "

" Vậy chị cảm ơn em trước nha "

" Vâng "

" Hai chị em nghỉ đi mình đi chuẩn bị đồ. Mai chúng ta đi "

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Ác Ma Uía Sùng Hảo Sắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19

Mạc Đình Phong đứng bên ngoài cả đêm đấu tranh tư tưởng " Vào hay không vào " Anh rất nhớ Lạc Uyển nhưng không biết phải đối diện ra sao. Anh chỉ biết ngồi ngoài nhìn bác sĩ đi vào rồi đi ra. Đang đi qua đi lại thì anh nghe thấy tiếng hét phát ra từ phòng bệnh của cô. Không thể giả vờ không quan tâm, Mạc Đình Phong lao vào. Trước mắt anh là cô gái khuôn mặt trắng bệch đang giãy dụa một cách đau đớn trên giường. Anh chạy đến ôm cô thật chặt

" Tiểu Uyển, anh đây. E..em đừng dọa anh mà " Mạc Đình Phong gần như hét lên

Bác sĩ cùng y tá nhanh chóng đưa cô vào phòng cấp cứu. Mạc Đình Phong ngồi ngoài mà nước mắt không ngừng rơi. 2 ngày không gặp mà cảnh tượng đầu tiên anh nhìn thấy lại là một Lạc Uyển đang một mình chịu đựng cơn đau, toàn thân lạnh ngắt, trắng bệch. Lúc này Mạc Tử Nhiễm cũng chạy đến

" Lạc Uyển đâu em? " Bỏ qua Mạc Đình Phong, Mạc Tử Nhiễm chạy đến chỗ Diệp Hoa

" Chị ấy đang cấp cứu "

" Đã có chuyện gì vậy? "

" Em cũng không biết nữa. Em chỉ mới đi vệ sinh thôi mà đã thấy chị ấy bị như vậy rồi "

" Hãy chờ đến khi phẫu thuật xong rồi gọi anh " Mạc Tử Nhiễm trấn an người con gái trước mặt

Vẫn bỏ qua Mạc Đình Phong, Tử Nhiễm nhanh chân đến phòng giám sát

5 tiếng phẫu thuật trôi qua. Đèn chuyển sang đỏ cùng lúc bác sĩ đi ra. Gương mặt còn đỏ mề hôi, áo dính đầy máu, bác sĩ liên tục thở dài, ngán ngẩm

" Ai là người nhà của bệnh nhân Lạc Uyển? "

" Là... tôi. Tôi là chồng cô ấy "

" Mạc Tổng " Bác sĩ cúi người một lát mới ngẩng lên

" Chúng tôi đã cố gắng hết sức nhưng... Cô Lạc... " Vị bác sĩ vẫn điềm tĩnh

Trái lại thì Mạc Đình Phong đang như phát điên. Anh nắm chặt cổ áo của bác sĩ như muốn gầm lên rồi lại buông ra, quỳ xuống sàn bệnh viện lạnh giá

" Tại sao cô ấy lại phải chết? " Mạc Đình Phong nhìn vô định

Mạc Tử Nhiễm nghe điện thoại của Diệp Hoa xong liền chạy đến lại thấy anh trai mình thất thần, không khỏi tức giận. Tử Nhiễm lần đầu trong đời lôi cổ Mạc Đình Phong và tặng cho anh một cú đấm rách cả môi. Diệp Hoa phải ngăn nếu không Tử Nhiễm sẽ đánh chết Mạc Đình Phong mất

" Anh nói đúng. Sao cô ấy phải chết vì ANH "

"... " Mạc Đình Phong chết lặng, không phản kháng

Bác sĩ cũng được phen hú hồn, không dám can ngăn mà chỉ nói " Khoan đã hai vị. Tôi đâu có nói cô Lạc đã chết "

Hai anh em tròn mắt nhìn nhau rồi nhìn bác sĩ

" Chúng tôi chỉ không giữ được đứa bé, còn cô Lạc đã được chuyển vào phòng chăm sóc đặc biệt rồi "

Bác sĩ vừa nói xong lập tức tất cả chạy đến trước phòng chăm sóc đặc biệt. Lạc Uyển nằm trên giường bệnh với chỉ chút dây truyền cắm vào người, cả gương mặt cô hốc hác

" Bác sĩ, rõ ràng lúc trước còn rất bình thường sao chị ấy lại thành ra như vậy "

" Trong khi phẫu thuật, tôi phát hiện trong máu cô Lạc có một loại thuốc vô cùng có hại cho thai nhi và tốc độ lan truyền rất nhanh, thậm chí thuốc còn chưa tan hết nên tôi nghĩ đã có người tiêm thuốc vào chưa lâu "

" Tên khốn nạn nào... " Mạc Đình Phong nắm chặt tay

" Không chỉ mất đứa bé mà thuốc sẽ khiến cho cô Lạc sau này có thể hoàn toàn không mang thai được nữa "

Bác sĩ nói xong liền rời đi, Diệp Hoa cũng quay lại phòng bệnh cũ, để lại không gian im lặng chết chóc

" Mạc Đình Phong " Tử Nhiễm lạnh giọng

"... "

" Anh có yêu Lạc Uyển không? "

" Rất nhiều "

" Vậy hãy để em và Diệp Hoa đưa cô ấy đi "

Mạc Đình Phong hai mắt tỏ rõ sự mệt mỏi vì thiếu ngủ nhìn Mạc Từ Nhiễm

" Việc của anh là tìm ra kẻ đã biến bạn em và người anh yêu thành ra thế kia. Cũng đừng đi tìm cô ấy. Được chứ? "

Mạc Đình Phong không trả lời, Mạc Từ Nhiễm cũng không định nghe, để lại một mình Mạc Đình Phong đứng đó

" Anh... Thật sự... Phải để em đi sao? "

" Thừa cô, việc cô dặn đã làm xong rồi "

" Đưa bé? "

" Đã chết "

" Lạc Uyên? "

" Đang ở phòng chăm sóc đặc biệt "

Lôi Thu vui vẻ tắt máy rồi tiếp tục lao vào cuộc hoan ái với người tình của mình. Hắn ta ôm ấp, vuốt ve khắp cơ thể cô ta, miệng ngọt hời

" Em đã làm gì cô ta vậy? "

" Chỉ là chút thuốc thôi "

" Em có thể giết cô ta ngay hôm đó, tại sao lại dài dòng như vậy "

" Có lẽ nhìn người khác đau khổ là thú vui của em "

" Không phải cô ta có cái vòng cổ gì mà... À gần máy ghi âm. Em không sợ sẽ bị hán phát hiện sao? "

" Đừng lo, em đã có kế hoạch riêng cho cái vòng đó rồi "

Rồi cậu nam và cậu nữ tiếp tục cuộc hoan ái mà không biết đã vô tình lọt vào ống kính camera

Lạc Uyên không có dấu hiệu tỉnh lại, chỉ nằm im khiến bao nhiêu người lo lắng. Mạc Đình Phong cũng không rời phòng bệnh nửa bước. Anh cố gắng nhìn ngắm thật kỹ gương mặt cô mà lòng như lửa đốt

" Em đã đặt vé rồi, mai chúng em sẽ đi "

"... "

Mạc Đình Phong chẳng thể phản đối, lẳng lặng lau mặt cho cô

Sáng hôm sau anh không cùng ra sân bay vì sợ không thể nhìn cô đi. Mấy ngày rồi mới về nhà. Nơi đây đã chẳng còn hơi ấm của người con gái anh yêu. Thay vào đó là sự chán ghét khi nhìn Lôi Thu đang tỏ ra ngoan ngoãn trước mặt ba mẹ mình cùng đứa bé không biết có phải con mình hay không

" Phong, anh đi đâu về... " Lôi Thu ông ọ ôm tay anh nhưng nhận lại là cái nhìn không thể buồn giá hơn

" Sao nhìn mặt hốc hác thế. Con mau đi thay đồ ăn cơm đi "

Mạc Đình Phong lên phòng rồi ngồi dưới dòng nước lạnh mặc cho nó xối xả chảy xuống người trong khi bàn tay nắm chặt sợi dây chuyền anh tặng cô. Anh cố gắng lừa dối bản thân rằng mình sẽ ổn. Mạc Đình Phong mệt mỏi đi xuống nhà bếp ăn qua loa rồi nhanh chóng đi lên phòng làm việc, nhưng có thứ đã giữ anh lại

" Chúng tôi xin đưa tin về vụ cướp máy bay mới xảy ra cách đây vài phút. Chiếc máy bay cất cánh từ sân bay quốc tế với điểm hạ cánh tại Pháp đã bất ngờ rơi xuống một hòn đảo khi chưa bay được bao xa. Hiện tại đã xác nhận có 15 người chết, hàng trăm người bị thương và một số còn đang mất tích. Hung thủ được cho là có sử dụng ma túy và từng có tiền án cướp của giết người. Vụ việc vẫn đang tiếp tục được điều tra và làm rõ. Quân đội cũng đã cử thêm người để tìm hành khách mất tích. Nếu ai có người nhà đi trên chuyến bay hãy đến sân bay quốc tế để xác nhận thi thể... "

Mạc Đình Phong tim như ngừng đập. Đó không phải chuyến bay của Lạc Uyên sao. Tự nhiên bây giờ còn phát nổ. Anh lấy điện gọi cho Mạc Từ Nhiễm nhưng nhận lại là số máy không có thực. Anh lại chạy ra ngoài và phóng xe đến sân bay. Trong khi lái xe còn huy động không biết bao nhiêu tổ chức khiến giới underground cũng có phen động thổ

" Lạc Uyên, em không được chết. Anh sẽ tìm ra em " Mạc Đình Phong nắm chặt vô lăng lao hết cỡ trên đại lộ rộng lớn

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Ác Ma Uá Sùng Hảo Sắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

" Hiện nay số người chết đã lên đến 21 người và còn rất nhiều người chưa được tìm thấy... "

Chiếc TV nhỏ trong xe liên tục cập nhật thông tin vụ nổ. Nghe từng câu từng chữ mà lòng Mạc Đình Phong càng thêm rối bời. Hiện tại sân bay đông như kiến cỏ, người người chen nhau qua lại để xem danh sách người tử nạn. Anh cũng vội vã đến đứng trước bảng tin rồi bàn tay run run di chuyển xuống hết bảng. Không có..... Không có tên cô trong danh sách người tử nạn. Mạc Đình Phong như muốn khóc đi ngay đến bệnh viện (*TN: Thành em trai này chết rồi -.-*)

Bệnh viện cũng đang đông đúc không kém. Người ra người vào như đi hội. Mạc Đình Phong chạy khắp nơi đến nỗi cảm tưởng như đã chạy hết cái bệnh viện rồi. Anh chạy lướt qua một giường bệnh rồi dừng một lúc. Quay đầu lại anh chạy ngay theo hướng của chiếc giường. Mạc Tử Nhiễm được băng bó tay và mặt có vài vết xước đang ngồi cạnh Diệp Hoa bó bột một chân bên ngoài phòng cấp cứu. Nhưng còn Lạc Uyên, không thấy cô ấy...

" Tử Nhiễm " Mạc Đình Phong tiến đến

" Anh "

" Em không sao chứ? Lạc Uyên đâu? "

" Bọn em rơi xuống biển nên chỉ bị thương nhẹ nhưng còn Lạc Uyên rơi xuống gần bờ nên cả người rơi xuống đất đá bị thương không nhẹ đâu... Con bé đó.. nó còn chưa tỉnh lại.. còn chưa biết mình mất đứa con đầu lòng mà đã lãnh ít dừ nhiều trong phòng cấp cứu... " Tử Nhiễm mệt mỏi gục đầu xuống

Mạc Đình Phong vô lực tựa lưng vào tường ngồi xuống đất, cười khổ. Thời gian phẫu thuật lại trôi qua như hàng ngàn cây kim mỗi phút đâm một mũi lên tim anh. Vẫn là vị bác sĩ lúc trước

" Tôi thật không hiểu. Cô Lạc và tôi mới gặp mặt trong phòng phẫu thuật còn chưa được một ngày mà hôm nay tình trạng còn tồi tệ hơn. Bị thương cả ngoài lẫn trong. Không biết cô ấy lấy đâu ra động lực sống mạnh mẽ như vậy " Bác sĩ thờ dài khi đi từ phòng phẫu thuật ra

" Cô ấy không sao rồi chứ? " Mạc Đình Phong gấp gấp

" Không sao mới lạ đấy. Chỉ là bây giờ đã qua cơn nguy kịch rồi. Mạc Tổng, tôi thật sự chưa gặp bệnh nhân nào 2 lần một ngày mà đều trong tình huống ngàn cân treo sợi tóc thế này cả. Bác sĩ chúng tôi thật không dễ dàng mà "

" Tôi muốn cho mọi người biết để chuẩn bị tinh thần. Di chứng sau này của cô Lạc sẽ không ít đâu "

" Là... Là những gì? "

" Hai tay bị gãy nên sau này khó mà cầm bút được, hai chân có lẽ không đi lại được một thời gian, hộp sọ bị nứt nên sau này có thể sẽ gây đau đầu thậm chí là mất trí nhớ tạm thời, hai mắt cũng không thể nhìn rõ như trước " Bác sĩ lấy hơi rồi buông một tràng dài

" Thôi xong, nhà thiết kế mà không cầm nổi bút..... Lạc Uyên sẽ thế nào đây "

" Trước khi nghĩ đến di chứng thì chúng ta phải chờ xem cô Lạc có tỉnh lại hay không đã "

Lại im lặng. Cái khoảng không gian chết người này

" Ting... "

" Giờ này còn ai nhắn tin cho anh vậy? "

" Có lẽ là tin rác.. thôi "

Mạc Đình Phong nhú hai chân mày đến độ sắp chạm nhau, mặt càng ngày càng đen đi, cả một bầu trời u ám vây quanh

" Gì ghê vậy? "

" Chăm sóc Lạc Uyên nhé. Anh phải đi giết người " Mạc Đình Phong nghiêng răng

Con xe đời mới chạy như điên... à bay như tên lửa trên đường cao tốc. Vừa về đến nơi anh đập cửa phòng Lôi Thu bay sang một bên

" P..Phong. Anh làm gì vậy? " Cô ta giật mình bật dậy

" Cô còn dám gọi tên tôi bằng cái miệng dơ bẩn đó sao? " Mạc Đình Phong đúng là lần đầu đánh phụ nữ mạnh đến thế. Anh giáng một cái tát lên mặt cô ta đến rách môi

Từ sau lưng anh, một đám người mặc đồ đen đi vào. Họ trói cô ta lại rồi liên tục dùng roi da và gậy gõ đánh đập mặc cho cô ta khóc lóc van xin và ngất đi. Đến khi bị dội một xô nước lạnh cô ta mới tỉnh lại

" Lôi Thu. Gan cô cũng to lắm. Lừa tôi là chuyện nhỏ nhưng dám động đến Lạc Uyên. Chán sống sao không nói từ đầu mà phải vòng vo vậy làm gì. Hết lần này đến lần khác thậm chí vì một cái dây chuyền mà muốn hại Lạc Uyên đến sắp mất mạng, khiến con tôi chưa kịp nhìn thấy ánh sáng đã phải chết. Tôi không đủ nhân tính để cho cô sống đâu " Mỗi câu mỗi chữ Mạc Đình Phong tát cô ta một cái

" A..Anh nói..gì vậy? Em..không làm gì.. hết "

" Cái video này là vì cô dám lừa bố mẹ tôi " Anh đưa ra một đoạn phim một nam một nữ đang hoan ái mà cũng có tâm không che đi chỗ nào

" Bây giờ nó đang nổi trên mạng lắm đấy. Còn đây... " Anh rút hai con dao nhỏ ghim từ từ vào hai bàn tay và chân cô ta

Lôi Thu đau đớn gào thét, rẫy rụa. Máu chảy ra nhuộm đầy một khoảng

" Lẽ ra tôi còn muốn lấy hai con mắt của cô nhưng tôi muốn cô thấy cái chết của mình nên sẽ bố thí cô coi như vì đứa bé vô tội bị cô lợi dụng "

Mạc Đình Phong quay đi để mặc Lôi Thu bị một đám người hăm hiếp, tra tấn

- -----_-----+----+-----

Hết chương 20

Đọc vui vẻ

Mặc dù thời gian hơi lâu nhưng rất cảm ơn mọi người đã không bỏ truyện. Theo ý của hầu hết (99,99999%) mọi người thì mình sẽ viết kết HE □

Bây giờ mọi người giúp mình lựa váy cưới được hông nè!

Chúc mọi người năm mới vui vẻ

An khang thịnh vượng

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Ác Ma Úa Sùng Hảo Sắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.